

ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ/CO-ORGANIZERS

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗΡΙΖΕΙ/THE FESTIVAL IS SUPPORTED BY

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ/
MINISTRY OF EDUCATION AND CULTURE

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΣΤΗΡΙΖΕΙ/
THE STUDENT FILM PROGRAM IS SUPPORTED BY

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ
AUDIENCE PRICE

ΤΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΡΙΖΕΙ/
THE ARCHITECTURE TRIBUTE IS SUPPORTED BY

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΚΥΠΡΟΥ
CYPRUS ARCHITECTURE UNION

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ/COMMUNICATION SPONSORS

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΕΑΣ
OFFICIAL CARRIER

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ
GUESTS SPONSOR

THE CLASSIC HOTEL

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ
WEB DESIGN DEVELOPMENT

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ/SUPPORTERS

RED ELEPHANT
PRINTING HOUSE LTD

Ευχαριστούμε για την πολύτιμη Βοήθεια τους:

Χορηγούς και Υποστηρικτές του φεστιβάλ

Ελένη Μαύρου, Δήμαρχο Λευκωσίας
Αίγλη Καμμίση, Πρόεδρο Πολιτιστικής επιτροπής Δήμου Λευκωσίας
Μέλιοι Πολιτιστικής επιτροπής Δήμου Λευκωσίας
Κάτια Τσαουσιάνη, Πολιτιστική Λειτουργό Δήμου Λευκωσίας
Αιμιλία Παφήτη, Γραφείο Δημάρχου
Αλέκο Κουπάτο, Κινηματοθέατρο Παλλάς
Έλενα Χριστοδουλίδου Λειτουργό Α΄, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού
Διομήδη Νικήτα, Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού
Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου αιώνα
Δημήτρη Επίδη
Λένα Ράμου
Γιώργο Αυγερόπουλο
Kim Longinoitto
Σωτηρούλα Γασεμή
ΠΕΟ
Mediázone, Πανεπιστήμιο Λευκωσίας
Νάγια Ρούσου, Πανεπιστήμιο Λευκωσίας
Κώστα Κωσταντινίδη, Πανεπιστήμιο Λευκωσίας
Γιώργο Τζιρτζιλάκη
Κατερίνα Στεφάνου
Ευκλείδη Παπαδόπουλο, Lumier
Σταύρο Λάντσια και τους συνεργάτες του
Φοίβη Κωνσταντίνου, Πολιτιστική Υπηρεσία Δήμου Λευκωσίας
Έλενα Νικολάου, Πολιτιστική Υπηρεσία Δήμου Λευκωσίας
Παναγιώτη Μερακλή, Πολιτιστική Υπηρεσία Δήμου Λευκωσίας
Πέτρο Στυλιανού
Προσωπικό Δημοτικού Πολιτιστικού Κέντρου Πύλης Αμμοχώστου
Λίλη Μεταξά
Αννέτα Νικολάου
Κωσταντή Κωσταντή
Αντρο Κωνσταντιδη
Έλενα Αντωνίου
Δήμο Προτωπαπά
Τυπογραφείο Interprint
Ένωση Συντακτών Κύπρου
Λέα Μαλένη
Επιμελητήριο Καλών Τεχνών Κύπρου
Στέλιο Καραμαλλάκη
Καφενείο Φεστιβάλ Ελένη, Στράτη, Δημήτρη, Θεοδώρα, Σάββα, Νικόλα
και όσους άλλους βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο.

The Festival Would Like to Thank:

The Media Sponsors and Supporters

Eleni Mavrou, Mayor of Nicosia
Aegli Kammitisi, President of the Nicosia Municipality Cultural Committee
Members of the Nicosia Municipality Cultural Committee
Katia Taousiani, Nicosia Municipality Cultural Attache
Alekos Koupatos, Pallas Municipal Theatre Nicosia
Emilia Paphiti, Mayors Office
Elena Christodoulidou – Cultural Services, Ministry of Education & Culture
Diomides Nikitas - Cultural Services, Ministry of Education & Culture
Thessaloniki Documentary Festival – Images of the 21st Century
Dimitri Eipides
Lena Rammou
Kim Longinotto
Yiorgo Avgeropoulos
Sotiroula Yiasemi
Pancyprian Workers Federation
Mediazone, University of Nicosia
Costa Constantinides, University of Nicosia
Nayia Rousou – University of Nicosia
Yiorgos Tzirtzilakis
Katerina Stefanou
Evklides Papadopoulos, Lumier
Stavros Lantsias and his associates
Fivi Constantinou, Nicosia Municipality Cultural Services
Eleni Nicolaou, Nicosia Municipality Cultural Services
Panayiotis Meraklis, Nicosia Municipality Cultural Services
Petros Stilianou
Stuff of Nicosia Municipality center Famagusta Gate
Lili Metaksa
Anneta Nikolaou
Kostantis Kostantis
Antros Kostantinides
Elena Antoniou
Dimos Protopapas
Interprint
Union of Cyprus Journalists
Lea Maleni
The Cyprus Chamber of Fine Arts
Stelios Karamallakis
Festival Coffee shop Eleni, Strati, Demetri, Theodora, Savva, Nikola
and everyone who helped in any way

ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Όψεις του Κόσμου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Φεστιβάλ: **Γιώργος Τσαγγάρης**
Επιλογή Προγράμματος Ντοκιμαντέρ:
Δέσποινα Παυλάκη, Γιώργος Τσαγγάρης
Γενικός Συντονισμός: **Δέσποινα Παυλάκη**
Επιμέλεια Αφιερώματος Kim Longinotto: **Δέσποινα Παυλάκη**
Επιμέλεια Αφιερώματος Αρχιτεκτονικής: **Βασίλης Ιερείδης**
Επιμέλεια Φοιτητικού Προγράμματος: **Κώστας Κωσταντινίδης**
Κίνηση Ταινιών/Τοπικός συντονισμός: **Αργυρώ Τουμάζου**
Γραμματεία: **Βασίλης Ιερείδης/Αννέτα Νικολάου**
Εκτέλεση Παραγωγής: **Σινιάλο Παραγωγές**
Σύμβουλος Θεμάτων Επικοινωνίας: **Χριστίνα Χριστόφια**
Καλλιτεχνικός Σύμβουλος: **Κυριάκος Καλλής**
Πειραματικό Τμήμα και κινούμενα Σχέδια: **Νίκος Σύννος**

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:
Αίγλη Καμμίση, Πρόεδρος Πολιτιστικής Επιτροπής

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:
Κάτια Τταουσιάνη, Πολιτιστική Λειτουργός
Αλέκος Κουπάτος, Κινηματοθέατρο Παλλάς

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ:
Δελτία Τύπου: **Δέσποινα Παυλάκη**
Συντονίστρια Επικοινωνίας: **Αργυρώ Τουμάζου**
Δημαρχείο Λευκωσίας: **Μάκης Νικολαΐδης**

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
**Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης -
Εικόνες του 21ου αιώνα**
Ηλίας Δημητρίου, Σκηνοθέτης
Κυριακή Μάλαμα, Σκηνοθέτης
Συνεργάτης στο πλαίσιο Πανεπιστημιακής Πρακτικής –
University Bordeaux 3: **Κωνσταντίνος Φιλίππου**
Οργάνωση αρχείου/Ταινιοθήκης: **Κωνσταντίνος Φιλίππου**
Φοιτητικό Τμήμα: **Κώστας Κωσταντινίδης**
Εργαστήρι Δραματοποιημένο Ντοκιμαντέρ: **Ελλάδα Ευαγγέλου**
Οικονομικό Τμήμα: **Αργυρώ Τουμάζου, Αννέτα Νικολάου**
Νομικοί Σύμβουλοι: **Δικηγορικό Γραφείο Δρ Κ. Χρισσοστομίδης & ΣΙΑ**

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
Αφίσα: **Στέλιος Βότσης**
Διαφημιστικό Σποτ: **Yusuf El Saadi**
Ραδιοφωνική και Τηλεοπτική εκφώνηση: **Λέα Μαλένη**
Σήμα Φεστιβάλ: **Yusuf El Saadi**
Στούντιο Μεταπαραγωγής: **Cinergon**
Λογότυπο Φεστιβάλ: **Γιώργος Τσαγγάρης**
Σχεδιασμός Υλοποίηση Ιστοσελίδας: **Crucial Services**

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:
Παραχώρηση Κειμένων:
**Zedaxis Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης-
Εικόνες του 21ου αιώνα**
Συντονισμός Ύλης: **Δέσποινα Παυλάκη**
Καλλιτεχνική Επιμέλεια: **Γιώργος Τσαγγάρης/Δώρος Κακουλλής**
Επιμέλεια/Διορθώσεις ελληνικών
κειμένων Καταλόγου: **Κατερίνα Στεφάνου**
Μεταφράσεις: **Ελλάδα Ευαγγέλου**

ΥΠΟΤΙΤΛΙΣΜΟΙ:
Storyteller Subtitles & Associates
Σπύρος Αμοιρόπουλος

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΞΗ:
Cinergon - Synavia
Οπερατέρ: **Μιχάλης Σουλβάν**

FESTIVAL STAFF

Views of the World

Nicosia Documentary Festival

Festival Artistic Direction: **Yiorgos Tsangaris**
Documentary Program Selection:
Despina Pavlaki, Yiorgos Tsangaris
General Coordination: **Despina Pavlaki**
Coordination of Kim Longinotto Tribute: **Despina Pavlaki**
Coordination of Architecture Tribute: **Vassilis Ierides**
Student Films Program: **Costas Constantinides**
Print Traffic/Local Coordination: **Argyro Toumazou**
Secretariat: **Basilis Ierides/Anneta Nikolaou**
Executive Producers: **Siniolo Productions**
Communications Consultant: **Christina Christofia**
Artistic Direction Consultant: **Kyriakos Kallis**
Animation & Experimental film Department: **Nikos Synnos**

NICOSIA MUNICIPALITY REPRESENTATIVE:
Aegli Kammitisi, President of the Nicosia Municipality
Cultural Committee

NICOSIA MUNICIPALITY CULTURAL SERVICES
Katia Taousiani, Nicosia Municipality Cultural Attache
Alekos Koupatos, Pallas Municipal Theatre Nicosia

PRESS OFFICE:
Press Releases: **Despina Pavlaki**
Communications Coordinator/Press Attache:
Argyro Toumazou
Nicosia Municipality: **Makis Nikolaidis**

ADDITIONAL STAFF/ASSOCIATES:
Thessaloniki Documentary Festival - Images of the 21st Century
Ilias Dimitriou, Filmmaker
Kyriaki Malama, Filmmaker
Work experience Placement – University Bordeaux 3:
Konstantinos Filippou
Films Archive: **Konstantinos Filippou**
Academic Department: **Kostas Kostantinides**
Docudrama Workshop: **Ellada Evangelou**
Financial Department: **Argyro Toumazou, Anneta Nikolaou**
Legal Consultants: **Dr. K. Chrisostomidis & Co**

GRAPHIC & MEDIA DESIGN:

Poster: **Stelios Votsis**
Commercial Spot: **Yusul El Saadi**
TV & Radio Voiceover: **Lea Maleni**
Festival Clip: **Yusul El Saadi**
Postproduction Studio: **Cinergon**
Festival Logo: **Yiorgos Tsangaris**
Web Design & Development: **Crucial Services Ltd**

PRINTED MEDIA:

Catalogue Texts: **Zedaxis, Thessaloniki Documentary Festival – Images of the 21st Century**
Catalogue Coordination: **Despina Pavlaki**
General Creative Coordination/Art Direction:
Yiorgos Tsangaris/Doros Kakoulis
Greek Copy Editing: **Katerina Stefanou**
Translations: **Ellada Evangelou**

SUBTITLING:

Storyteller Subtitles & Associates
Spyros Amiroopoulos

TECHNICAL SUPPORT:

Cinergon - Synavlia
Projections Engineer: **Michalis Silvan**

Δήμος Λευκωσίας
Nicosia Municipality

ΧΑΙΠΕΤΙΣΜΟΙ / GREETINGS

Όψεις του Κόσμου/Views of the World Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας Nicosia Documentary Festival

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που καλωσορίζουμε το 2ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας «Όψεις του Κόσμου», από τις 24 μέχρι τις 29 Μαρτίου 2008, στο Κινηματοθέατρο «ΠΑΛΛΑΣ».

Το Φεστιβάλ που διοργανώνεται από την Ομάδα «Όψεις του Κόσμου» και το Δήμο Λευκωσίας, συνεχίζει την πορεία του ανανεωμένο, σοφότερο, γεμάτο φρέσκιες προτάσεις τεκμηρίωσης με διευρυμένη κοινωνική, περιβαλλοντική και πολιτισμική συνείδηση. Άλλωστε, το ντοκιμαντέρ είναι μια από τις σημαντικότερες παρακαταθήκες του σύγχρονου οπτικοακουστικού πολιτισμού, αφού αφουγκράζεται μια κρυφή πραγματικότητα που ζει και αναπνέει στις παρυφές του σύγχρονου κόσμου. Στήνοντας κανάλια επικοινωνίας ανάμεσα στο κοινό και στα πιο απόμακρα μέρη του κόσμου, το Φεστιβάλ ερμηνεύει την καθημερινότητα με τον δικό του, μοναδικό τρόπο.

Εύχομαι κάθε νέα χρονιά που θα προστίθεται στην πλάτη του Φεστιβάλ να μας αποκαλύπτει και μια νέα όψη της πραγματικότητας, επαναπροσδιορίζοντας τον σύγχρονο κόσμο με μια αιχμηρή συλλογή εικόνων και μαρτυριών.

Ελένη Μαύρου
Δήμαρχος Λευκωσίας

It is with great joy that we welcome to PALLAS Theatre the 2nd International Nicosia Documentary Film Festival – Views of the World, from March 24th – 29th, 2009.

The Festival, which is organized by the group “Views of the World” and Nicosia Municipality, continues its course refreshed, wiser and filled with nouvelle ideas on documentation with a broadened social, environmental and cultural conscience. It is certainly widely accepted that documentary films are one of the most important manifestations of contemporary audiovisual culture, since it lends a listening ear to a secret reality that lives and breathes in the outskirts of the modern world. By setting up channels of communication between the public and these remote parts of the world, the Festival interprets everydayness in its own, unique way.

It is my wish that with each passing year the Festival reveals a new perspective on reality, redefining the modern world through a sharp collection of images and testimonies.

Eleni Mavrou
Mayor of Nicosia

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ / GREETINGS

Όψεις του Κόσμου/Views of the World

Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας

Nicosia Documentary Festival

2

Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας

ΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Nicosia Documentary Festival
Views of the World

Μουσική
Music

24 03 09 / 21:15

28 03 09 / 11:00

Αργεντινή/ΗΠΑ/Βραζιλία/
Argentina/USA/Brazil 2009

Έγχρωμο/Color 91'

Σκηνοθεσία/Direction: **Miguel Kohan** Σενάριο/
Screenplay: **Miguel Kohan, Gustavo Santaolalla**
Φωτογραφία/Cinematography: **Miguel Kohan,**
Gabriel Pomeranic, Federico Gomez, Μοντάζ/
Editing: **Alejandra Almiron, Gonzalo Santiso**

Café de los Maéstrros

Το ταγκό δεν είναι απλώς και μόνο ένας χορός. Στο Ρίο ντε λα Πλάτα, το ταγκό είναι τρόπος ζωής. Είναι κομμάτι της Αργεντινής, όπου αποτελεί σήμερα κάτι περισσότερο από μια νοσταλγική ηχώ του παρελθόντος. Πολλοί απ' τους σημαντικούς ανθρώπους του ταγκό – άντρες και γυναίκες – ζουν εδώ. Εξακολουθούν να δίνουν παραστάσεις – κάποιοι μάλιστα εδώ και περίπου ογδόντα χρόνια. Η ταινία σκιαγραφεί το πορτρέτο μερικών από αυτούς τους εξαιρετικούς μουσικούς: δημιουργοί του κλασικού ρεπερτορίου του ταγκό, ιδρυτές διαφόρων σχολών και στυλ καθώς και μέλη συγκροτημάτων που αντλούν τη φήμη τους απ' τη δεκαετία του '40 και του '50 – τη χρυσή εποχή του ταγκό. Ο Αργεντινός συνθέτης και μουσικός Γουστάβο Σανταολάγια γίνεται ξεναγός μας και μάς παρουσιάζει τους μεγάλους δασκάλους του. Οι αναμνήσεις τους σμίγουν με τις παραστάσεις πολλών άλλων θρύλων του ταγκό και κορυφώνονται με μια βραδιά ταγκό που οργανώθηκε στο γνωστό Τεάτρο Κολόν του Μπουένος Άιρες.

Tango is not just a dance. On the Rio de la Plata, tango is away of life. It belongs to Argentina where tango is much more than simply a nostalgic echo of the past. Many of the grand old men and women of tango live here. They still perform – some of them, have been doing so for almost eighty years. This film portrays some of these exceptional musicians, including creators of tango's classical repertoire and founders of a variety of styles and schools, as well as the members of bands and orchestras who found fame in the 1940s and 1950s – the golden age of tango. Argentine composer and musician Gustavo Santaolalla serves as our guide, acquainting us with the grandmasters of tango. Their memories, as well as performances by many other tango legends, come to a climax at a joint tango evening at the famous Teatro Colon in Buenos Aires.

Φιλμογραφία/Filmography

Miguel Kohan
1996 Visa Lottery
2004 Salinas Grandes
2008 Café de los Maestros

Μουσική
Music

27 03 09 / 22:30

Αμερική/USA 2008

Έγχρωμο/Color 128'

Σκηνοθεσία/Direction: **Andrew van Baal, Mark Flanagan**
Φωτογραφία/Cinematography, Μοντάζ/
Editing: **Andrew van Baal** Παραγωγή/Production:
Mark Flanagan

Largo

Ένα μουσικό (και όχι μόνο) ντοκιμαντέρ διαφορετικό από αυτά που έχετε συνηθίσει. Αποφασίζοντας να καταγράψει τον παλμό του θρυλικού νυχτερινού κλαμπ και θεάτρου Largo του Λος Άντζελες, ο ιδιοκτήτης Μαρκ Φλόναγκαν και ο Αντριου βαν Βάαλ αποφάσισαν να αφήσουν τη μουσική να πει την ιστορία. Χωρίς καμία παρεμβολή λόγου, το ασπρόμαυρο αυτό ντοκουμέντο δένει μαζί παραστάσεις κι ερμηνείες από ανθρώπους που έχουν εμφανιστεί στο χώρο: Οι μουσικοί Φιόνα Απλ, Τζον Μπράιον, Άντριου Μπερντ, Έιμι Μαν και οι κωμικοί Πάτον Όσβαλτ, Τζον Σ. Ράιλι, Ζακ Γαλιφιανάκης και Σάρα Σίλβερμαν είναι λίγα μόνο από τα ονόματα που με τρόπο απλό αλλά και τόσο αποτελεσματικό, για δύο ώρες θα μεταμορφώσουν τη σκοτεινή αίθουσα στο ίδιο το Largo.

To record the history of the legendary Los Angeles music and comedy club Largo, club owner Mark Flanagan and first-time director Andrew van Baal decided to spare viewers the customary self-congratulatory overviews and let the music do the talking. Stretching at 112 minutes with no voice over and minimal dialogue, Largo carries the audience right before the stage of the legendary club to witness an impressive array of the performers that left their mark on Largo's history, including musicians Fiona Apple, Jon Brion, Andrew Bird, Aimee Mann and comedians Patton Oswalt, John C. Reilly, Zach Galifianakis and Sarah Silverman.

Φιλμογραφία/Filmography

Andrew van Baal, Mark Flanagan
2008 Largo

Μουσική
Music

26 03 09 / 22:00

27 03 09 / 11:00

Μεγάλη Βρετανία/UK 2008

Έγχρωμο/Color 84'

Σκηνοθεσία/Direction: **Adrian Wills** Φωτογραφία/
Cinematography: **Alain Julfayan** Μοντάζ/Editing:
Heidi Haines Παραγωγή/Production: **Jonathan
Clyde, Martin Bolduc**

All Together Now

Ο Τζωρτζ Χάρισον είχε κάποτε την ιδέα να δημιουργηθεί μια παράσταση από το Cirque du Soleil βασισμένη πάνω στη μουσική των Beatles. Αυτό ίσως να είχε σχέση και με το γεγονός ότι ο Guy Laliberté, ιδρυτής του Cirque du Soleil ήταν ένας από τους καλύτερους φίλους του Χάρισον. Αλλά πριν πραγματοποιηθεί το εγχείρημα, ο κιθαρίστας των Beatles πέθανε από καρκίνο του 2001. Το All Together Now αποτελεί την καταγραφή της προετοιμασίας για την πρεμιέρα της φαντασμαγορικής παράστασης, προετοιμασίες που είχαν ήδη αρχίσει ένα χρόνο πριν. Η παράσταση τελικά θα έπαιρνε τον τίτλο LOVE. Οι πρόβες συντονίζονται με απόλυτη προσοχή στη λεπτομέρεια, πράγμα που είναι κατανοητό, αφού οι παραγωγές του Cirque du Soleil κοστίζουν πια περίπου 180 εκατομμύρια δολάρια. Με ένα τέτοιο σοβαρό χρηματικό ρίσκο, η προσεκτική οικονομική διαχείριση είναι απαραίτητη. Και σαν να μη φτάνει το άγχος για τα οικονομικά, το παιχνίδι με τα τραγούδια των Beatles γίνεται κάτω από το παρατηρητικό βλέμμα των Yoko Ono, Olivia Harrison και Paul McCartney. Σύμφωνα με ένα εκ των παραγωγών, η διαδικασία μοιάζει λες και κάποιος «παιζει με το Άγιο Δισκοπότηρο». Αντιπροσωπευτικά τα λόγια του Paul McCartney: «Θα πουν 'Μην ανησυχείτε: είναι το Cirque και οι Beatles. Πολύ ωραία.' Και εγώ λέω: 'Όχι, όχι, όχι.'» Αυτό υποδεικνύει την συνεχόμενη ένταση και αβεβαιότητα μεταξύ των εμπλεκομένων στη διαδικασία, όλοι δουλεύουν εν γνώσει του κινδύνου ότι κάποιος όπως ο McCartney μπορεί να κρεμάσει την παραγωγή, αποσύροντας τη μουσική. Το All Together Now είναι μια διαδρομή ανάμεσα στα χιλιάδες χαμηλά και ψηλά σημεία που διανύει στην καλλιτεχνική της προετοιμασία μια παραγωγή.

George Harrison once came up with the idea of building a Cirque du Soleil show around Beatles music. This probably had something to do with the fact that Guy Laliberté, the founder of Cirque du Soleil, was one of Harrison's best friends. But before it all could come to fruition, the Beatles guitarist died of cancer in 2001. All Together Now is a year in the life of the preparations for the premiere of the gigantic spectacle that would ultimately be put on under the title «LOVE.» The rehearsals are coordinated with a maniacal perfectionism, which is understandable, considering the production of a Cirque show costs around \$180 million these days. With that kind of money at stake, risk management is essential. And as if that wasn't already cause for enough stress, all the horsing around with Beatles songs takes place under the watchful eyes of Yoko Ono, Olivia Harrison and Paul McCartney. According to one of the producers, it's akin to «playing with the Holy Grail.» And in the telling words of Paul McCartney, «Don't worry, they would say: The Cirque and The Beatles. Very good. And I'd go: No. No, no.» This illustrates the constant tension and uncertainty among everyone involved, they are all working with the risk that someone like McCartney will pull the plug on the project by withdrawing his music. All Together Now is an account of the thousand highs and lows in the behind-the-scenes artistic process.

Φιλμογραφία/Filmography

Adrian Wills

2000 The Next Day

2001 Balancing: The Artists of the National Circus School

2002 Weeping Willow

2005 Big Money

2008 All Together Now

Μουσική
Music

26 03 09 / 11:00

28 03 09 / 18:30

Ελλάδα/Greece 2008

Έγχρωμο/Color 100'

Σκηνοθεσία, Φωτογραφία, Μοντάζ, Παραγωγή/
Direction, Cinematography, Editing, Production:
Γκρατσιέλλα Κανέλλου/ Gratsiella Kanellou

Velvet Bus

Το περιοδικό Velvet έβαλε το λεωφορείο στο οποίο επιβιβάστηκαν οι My Wet Calvin, Victory Collapse, The Boy και The Callas, δηλαδή μερικά από τα πλέον ενδιαφέροντα σχήματα της ελληνικής εναλλακτικής σκηνής. Από τις 11 μέχρι και τις 22 Απριλίου το συγκεκριμένο λεωφορείο θα περάσει από μερικές πόλεις της χώρας μας όπου οι εκλεκτοί επιβάτες δίνουν την απαραίτητη συναυλία. Η ελληνική σκηνή επιμένει και μαζί της η Γκρατσιέλλα. Η όμορφη ιστορία που ξεκίνησε με το «The Approaching Of The Hour» συνεχίζεται, τρανή απόδειξη πως όταν υπάρχει μεράκι και θέληση κανένα πρόβλημα δεν είναι ικανό να σταματήσει την οποιαδήποτε δημιουργία.

The Greek alternative music scene is here to stay- and so is Gratsiella Kanellou. Joined by some of the most interesting alternative Greek bands, including My Wet Calvin, Victory Collapse, The Boy and The Callas, the well-known director rides a bus, courtesy of Velvet Magazine, and tours the most improbable regions of Greece, taking the musicians to places you'd never have imagined seeing them perform. Kanellou picks up from where she left off with «The Approaching of the Hour», proving that when there's will and love for what one does, things always work out.

Φιλμογραφία/Filmography

Γκρατσιέλλα Κανέλλου/Gratsiella Kanellou

2005 The Approaching of the hour

2008 Velvet Bus

Πορτρέτα
Portraits

24 03 09 / 17:00

25 03 09 / 22:20

Αμερική/USA 2008

Έγχρωμο/Color 78'

Σκηνοθεσία/Direction: **Jeremiah Zagar** Φωτογραφία/
Cinematography: **Jeremiah Zagar, Julian
King, Galen Summer** Μοντάζ/Editing: **Keiko
Deguchi, Jeremiah Zagar** Παραγωγή/Production:
Jeremy Yachesidis Μουσική/Music: **Δημήτρης
Παπαδημητρίου/Dimitris Papadimitriou**

In a Dream

Μέσα στη ζωντανή, μποέμικη γειτονιά της Φιλαδέλφειας, 50.000 τετραγωνικά πόδια με μπετόν είναι σκεπασμένα με πλακάκια και καθρέφτες – μωσαϊκό που δημιουργήθηκε από τον Ησαΐα Ζαγκάρ, τον εκκεντρικό και βασανισμένο καλλιτέχνη. Το μωσαϊκό αποτελεί χρονικό της αγάπης του για τη γυναίκα του, Τζούλια, αλλά ρίχνει και διακριτικά υπονοούμενα σχετικά με τις πιο σκοτεινές πλευρές της εκπληκτικής του φαντασίας. Ενώ ο Ησαΐας είναι ψυχαναγκαστικός και νάρκισσος – ήταν πρώην εθελοντής στο Peace Corps και έγινε είδωλο στην καλλιτεχνική κοινότητα της Νότιας Φιλαδέλφειας η Τζούλια ήταν ευγενική και ζεστή. Για δεκαετίες, οι αντίθετες φύσεις τους, αλληλοσυμπληρώνονταν τέλεια. Αλλά ξαφνικά η οικογένεια διχάζεται στη βάση της: λίγες ώρες πριν να παραλάβει τον μεγαλύτερο γιο του από κέντρο αποκατάστασης, ο Ησαΐας δηλώνει στην κάμερα ότι «καθώς οι άνθρωποι μεγαλώνουν, έχουν όλο και λιγότερο πάθος». Μετά ομολογεί ότι διατηρούσε δεσμό με τη βοηθό του, εκδιώκεται από το σπίτι και βυθίζεται σε ένα φαύλο κύκλο κατάθλιψης, που χαρακτηρίζεται από εξουθενωτικές και αυτοκτονικές τάσεις.

In the vibrant, bohemian neighborhood of Philadelphia, 50,000-square feet of concrete are covered with tile and mirrors - mosaics that were created by Isaiah Zagar, an eccentric, tormented artist. The murals chronicle his love for his wife, Julia, and subtly hint at the darker corners of an extraordinary imagination. Where Isaiah is obsessive and narcissistic - a former Peace Corps volunteer who has become an icon in South Philly's art community - Julia is gracious and warm. For decades, their opposing natures complemented one another perfectly. But suddenly the family is torn apart at the seams: A few hours before picking up his oldest son from a rehabilitation center, Isaiah declares to the camera, «As people get older they have less and less passion.» He then confesses to an affair with his assistant, is kicked out of the house, and spirals into a debilitating, suicidal depression.

Φιλμογραφία/Filmography

Jeremiah Zagar
2003 Baby Eat Baby
2005 Coney Island 1945
2008 In a Dream

Πορτρέτα
Portraits

28 03 09 / 22:00

ΗΠΑ/USA, 2008

Έγχρωμο/Color 99'

Σκηνοθεσία/Direction: **Marina Zenovich**

Σενάριο/Screenplay: **Marina Zenovich,**

Joe Bini, P.G. Morgan Φωτογραφία/

Cinematography: **Tanja Koop**

Μοντάζ/Editing: **Joe Bini**

Roman Polanski: Wanted And Desired

Τι πραγματικά συνέβη τη βραδιά που μετέτρεψε τον Πολάνσκι σε κατηγορούμενο για αποπλάνηση της 13χρονης Σαμάνθα Γκέιλι και φυγά στην Ευρώπη προκειμένου να αποφύγει τη φυλάκιση; Γεμάτο με μαρτυρίες και αρχειακό υλικό από τους μισούς χολιγουντιανούς θρύλους της δεκαετίας του '70, το ντοκιμαντέρ της Μαρίνα Ζένοβιτς βουτάει βαθιά μέσα σε μια θάλασσα αφορισμών, απλουστεύσεων και ψεμάτων με στόχο τη σκιαγράφηση ενός ψύχραιμου και ειλικρινούς πορτρέτου για μια από τις πιο αμφιλεγόμενες φιγούρες του παγκόσμιου σινεμά. Το «Roman Polanski: Wanted and Desired» είναι βέβαιο πως θα αποτελέσει μελλοντικό σημείο αναφοράς για όποιον θελήσει ποτέ να ασχοληθεί με το έργο και τη ζωή του μεγάλου σκηνοθέτη.

What really happened on that infamous night that almost led to Polanski's arrest for the rape of the 13-year-old Samantha Gailey and forced him to flee the US for Europe? Drawing on a wealth of archive material, including interviews with dozens of 70s Hollywood legends, Marina Zenovich digs her way through the piles of aphorisms, oversimplifications and spin scooped up by contemporary press reports to draw a sober and candid portrait of one of the most ambiguous figures of world cinema. A must-see for any movie fan, Roman Polanski: Wanted and Desired is destined to become a reference work for anyone studying the life and times of the famous director.

Φιλμογραφία/Filmography

Marina Zenovich

2001 Who Is Bernard Tapie?

2006 Vanessa Beecroft in Berlin

2006 Tim Noble & Sue Webster: Now Here

2008 Robert Wilson: Video Portraits

2008 Roman Polanski: Wanted and Desired

Όψεις του Κόσμου
Views of the World

27 03 09 / 21:30

Ελλάδα/Greece 2009

Έγχρωμο/Color 60'

Έρευνα/Research, Σκηνοθεσία/Direction, Σενάριο/Script: **Γιώργος Αυγερόπουλος/Yiorgos Avgeropoulos** Φωτογραφία/Cinematography: **Γιάννης Αυγερόπουλος/Yiannis Avgeropoulos** Μοντάζ/Editing: **Γιάννης Μπιλήρης, Άννα Πρόκου/Yiannis Biliris, Anna Prokou** Διεύθυνση & Οργάνωση Παραγωγής/Production Designer & Director: **Αναστασία Σκουμπρή/Anastasia Skoubri**

Θάνατος στη Γη των Φουρ Death in the Land of Fur

Από το 2003 οι Άραβες παραστρατιωτικοί γνωστοί με το όνομα Τζαντζαουίντ και ο στρατός του Σουδάν, κάνουν συστηματικές επιδρομές εναντίον των αφρικανικών φυλών που έχουν εξεγερθεί στην επαρχία Νταρφούρ, στα δυτικά της χώρας. Μέχρι στιγμής, πάνω από 2,2 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν εκτοπιστεί από τα χωριά τους κι έχουν γίνει πρόσφυγες, ενώ περισσότεροι από 300.000 άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί. Ο Γιώργος Αυγερόπουλος καταγράφει -άλλες φορές «νόμιμα» και άλλες «παράνομα»- τον θάνατο και τους διωγμούς ενός σκληρού εμφυλίου. Ενός πολέμου, που ξεκίνησε ως συνέπεια της κλιματικής αλλαγής σαν μια μικρής εμβέλειας σύγκρουση για λίγη γη και νερό. Και με τη «βοήθεια» του δικτάτορα της χώρας, του Προέδρου Μπασίρ, εξελίχθηκε σε έναν από τους αγριότερους σύγχρονους πολέμους. Σε μια τραγωδία που ενώ εκτυλίσσεται μπρος στα μάτια της διεθνούς κοινότητας, μοιάζει καλά κρυμμένη πίσω απ' τη σκόνη της ερήμου...

Since 2003, the Arab paramilitary also known as Janjaweed together with the Sudanese Army make frequent raids on the revolting African tribes of the Western province of Darfur. Until now, over 2.2 million people have been evacuated from their villages and have become refugees, while over 300,000 people have been assassinated. Yiorgos Avgeropoulos registers -sometimes "legally", other times "illegally"- the death and persecution of a cruel civil war. A war that started out as a minor conflict focusing on the consequence of climate change, and developed into a major conflict over some land and water. With the "help" of the country's dictator, President Bashir, the conflict became one of the most savage modern wars, into a tragedy that -although its happening in open view of the international community- it seems to remain hidden behind the sand of the desert...

Φιλμογραφία/Filmography

Γιώργος Αυγερόπουλος/Yiorgos Avgeropoulos
2000-2009 Εξάντας/ Exandas

Όψεις του Κόσμου
Views of the World

27 03 09 / 20:00

**Τουρκία-Ολλανδία/
Turkey-The Netherlands 2008**

Έγχρωμο/Color 81'

Σκηνοθεσία/Direction: **Orhan Eskiköy, Özgür Dogan**

Σενάριο-Φωτογραφία/Screenplay-Cinematography:

Orhan Eskiköy Μοντάζ/Editing: **Orhan Eskiköy,
Thomas Balkenhol**

Στο δρόμο για το σχολείο On the Way to School/Okul yolunda

Ο νεαρός Τούρκος δάσκαλος Εμρέ Αϊντίν διορίζεται σ' ένα απομακρυσμένο και φτωχό κουρδικό χωριό. Όταν φτάνει εκεί στην αρχή της σχολικής χρονιάς, έρχεται αντιμέτωπος με κάποιες δυσάρεστες εκπλήξεις. Στο χωριό δεν υπάρχει τρεχούμενο νερό και οι μαθητές του είναι άφαντοι. Η ταινία ακολουθεί τον Αϊντίν σ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Πολλές οικογένειες μιλάνε μόνο κουρδικά στο σπίτι κι έτσι η εκμάθηση των τουρκικών είναι όχι μόνο δύσκολη αλλά αποτελεί κι ένα λεπτό θέμα εξαιτίας των τεταμένων σχέσεων μεταξύ των Κούρδων και του τουρκικού κράτους. Ο Αϊντίν νιώθει ξένος στην ίδια του τη χώρα αλλά είναι αποφασισμένος να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Ως επί το πλείστον είναι φιλικός και υπομονετικός δάσκαλος, αλλά όταν τα παιδιά γράφουν κουρδικές λέξεις στα τετράδιά τους ο Αϊντίν χάνει την ψυχραιμία του και τα διώχνει όλα απ' την τάξη. Τότε, αρπάζει το κινητό του και τηλεφωνεί στη μητέρα του, που πάντα τείνει «ευήκοον ους» στο γιο της.

The young Turkish teacher Emre Aydin has been appointed by the government to teach at a school in a remote and impoverished Kurdish village. He arrives in the village at the beginning of the school year to a few unpleasant surprises. There's no running water in the village and the students don't show up for class. On the Way to School follows Aydin during the entire academic year. Many families only speak Kurdish at home, so learning Turkish isn't only hard for the kids, but it's also a sensitive matter as far as the strained relations between Kurds and the Turkish state are concerned. Aydin feels like a foreigner in his own country, but he's determined to accomplish the task at hand. For the most part, he's a friendly and patient instructor, but when students write Kurdish words in their notebooks he loses his cool and kicks them all out of class. He then grabs his cell phone and calls home, where his mother lovingly lends him her ear.

Φιλμογραφία/Filmography

Οζγκιούρ Ντογάν/Özgür Dogan

2001 Each Dream Is a Shattered Mirror (μμ/short)

2003 Suffering (μμ/short)

2006 Together (μμ/short)

2008 On the Way to School

Ορχάν Εσκικιού/Orhan Eskiköy

2003 To Be Outside (μμ/short)

2004 Exile (μμ/short)

2006 Mothers & Children (μμ/short)

Όψεις του Κόσμου
Views of the World

25 03 09 / 16:30

Μεγ. Βρετανία-Βολιβία/
UK-Bolivia 2008

Έγχρωμο/Color 45'

Σκηνοθεσία-Σενάριο-Αφήγηση-Φωτογραφία/Direction-
Screenplay-Narration-Cinematography: **Rodrigo**
Vazquez Μοντάζ/Editing: **Rodrigo Vazquez,**
Una Ni Donghaile

Τα παιδιά των ορυχείων Child Miners

Γαιάγουα, Βολιβία. Εδώ και 100 χρόνια, τα ορυχεία της Γαιάγουα χρησιμοποιούνται για την εξόρυξη κασσίτερου. Ο σκηνοθέτης κατέγραψε εικόνες δύο παιδιών που δουλεύουν στα ορυχεία, του Άλεξ Τσόκε και του Χόρχε Μογινέδο, το Δεκέμβριο του 2005, όταν ο πρώτος αυτόχθων πρόεδρος της Βολιβίας, Έβο Μοράλες, κέρδισε τις εκλογές υποσχόμενος ότι θα αλλάξει τις ζωές των φτωχών. Ο Μοράλες υποσχέθηκε ότι θα καλυτέρευε τις συνθήκες ζωής των μεταλλωρύχων εθνοποιώντας ξανά τη βιομηχανία. Ο πατέρας του Χόρχε πάσχει από σιλίκωση των πνευμόνων, γνωστή και ως «νόσος των μεταλλωρύχων», και πλέον δεν μπορεί να δουλέψει. Ο Χόρχε έχει αναγκαστεί να δουλεύει περισσότερες ώρες για να ζήσει την οικογένειά του κι έτσι αυξάνει και τις πιθανότητες να αρρωστήσει σαν τον πατέρα του. Νεοφερμένοι Κουβανοί γιατροί, σταλμένοι απ' την κυβέρνηση του Μοράλες, διέγνωσαν την αρχή της νόσου στον Χόρχε και του συνέσπασαν να σταματήσει πάραυτα να εργάζεται. Όμως τώρα, περισσότερο από ποτέ, ο Χόρχε πρέπει να συνεχίσει να δουλεύει.

Llallagua, Bolivia. For 100 years, the Llallagua mine has been used to extract tin. The director filmed child miners Alex Choque and Jorge Mollinedo in December 2005, when Bolivia's first indigenous president, Evo Morales, won the elections with the promise of transforming poor people's lives. Morales promised to give miners a better life by re-nationalizing the industry. Jorge's father has contracted silicosis, also known as "miners' disease" and is now out of work. Jorge has had to increase his work load to keep bringing food to the house, thus increasing the chances of becoming ill like his father. Newly-arrived Cuban doctors sent by Morales' government established that Jorge has begun developing silicosis and advised him to stop working immediately. But now more than ever, Jorge needs to keep working.

Επιλεκτική Φιλμογραφία/Selected Filmography

Ροδρίγο Βάσκες / Rodrigo Vazquez

2003 The Killing Zone

2003 Condor: the Axis of Evil

2004 The Killing of Kashmir

2007 Looking for the Revolution

2008 Inside Hamas

2008 Child Miners

Στιγμιότυπα
Snapshots

29 03 09 / 16:30

Ελλάδα/Greece 2009
Έγχρωμο/Color 46'

Σκηνοθεσία-Σενάριο-Φωτογραφία/Direction-
Screenplay-Cinematography: **Εύα Στεφανή/**
Eva Stefani Μοντάζ/Editing: **Αλέκος Σαμπωνίδης/**
Alekos Sampsonidis

Λουόμενοι Bathers

Το καλοκαίρι, η ζωή στις ελληνικές λουτροπόλεις κυλά αργά, με ρυθμούς που θυμίζουν παλιότερες εποχές. Οι ηλικιωμένοι επισκέπτες είναι οι πρωταγωνιστές αυτών των τόπων. Επηρεασμένοι από τη ράθυμη καλοκαιρινή ατμόσφαιρα, συμπεριφέρονται πολύ πιο ελεύθερα απ' ό,τι στον συνηθισμένο κοινωνικό τους περίγυρο. Συχνά, αντί για ανθρώπους τρίτης ηλικίας κανείς νομίζει ότι βρίσκεται ανάμεσα σε νέους σε εφηβική κατασκήνωση. Η ταινία παρακολουθεί τη ζωή μιας ομάδας λουόμενων σε διαφορετικές λουτροπόλεις της Ελλάδας στη διάρκεια ενός καλοκαιριού.

The film follows a summer season in the lives of a group of retired Greek men and women who are regular visitors to various Greek spa towns. Life around spa towns moves slowly, at a pace that is reminiscent of past times. Within this listless atmosphere, people feel free to do and say things they would never be allowed to in their regular social circles. A sense of freedom and lightness is in the air. Instead of being among elderly people, one often feels as if one were around a group of teenagers at a summer camp. This joyful atmosphere often alternates with reflections on the past or on death.

Φιλμογραφία/Filmography

Εύα Στεφανή/Eva Stefani

1987 Ρείθρα/Gutters (μμ/short)
1989 La Vie en vert (μμ/short)
1991 Μοιρολόι/Dirge (μμ/short)
1993 Πασχάλης/Paschalis (μμ/short)
1995 Αθήναι/Athens (μμ/short)
1995 Γράμματα από το Άλμπατρος/Letters from Albatross (μμ/short)
2001 Εγεγνήριον/Reveille (μμ/short)
2001 Η άδεια/Prison Leave (μμ/short)
2001 Ακρόπολις/Acropolis
2002 Αβραάμ και Ιάκωβος/Abraham and Jacob (μμ/short)
2004 Το κουτί/The Box (μμ/short)
2007 Τι ώρα είναι;/What Time Is It? (μμ/short)
2009 Λουόμενοι/Bathers

Ζωντανή Ιστορία
Alive History

25 03 09 / 21:15

Ελλάδα/Greece 2009
Έγχρωμο/Color 87'

Σκηνοθεσία/Direction: **Σταύρος Ψυλλάκης/Stavros Psillakis** Σενάριο/Screenplay: **Σταύρος Ψυλλάκης/Stavros Psillakis**, με τη συνεργασία του **Ματθαίου Φραντζεσκάκη**/with the collaboration of **Mattheos Frantzeskakis** Φωτογραφία/Cinematography: **Χρήστος Ασημακόπουλος/Christos Asimakopoulos** Μοντάζ/Editing: **Γιώργος Τριανταφύλλου/Yorgos Triandafyllou**

Άλλος δρόμος δεν υπήρχε There Was No Other Way

Στην Κρήτη, ένα τμήμα του Δημοκρατικού Στρατού διατηρήθηκε, ακόμα και όταν ο Εμφύλιος τέλειωσε στην υπόλοιπη Ελλάδα. Οι αντάρτες αυτοί (έξι άνδρες και δύο γυναίκες έμειναν τελικά), παράνομοι και επικηρυγμένοι, κρύβονταν για 14 περίπου χρόνια στο νομό Χανίων, συνέχισαν να ζούν στην παρανομία. Το 1962, έξι από αυτούς δραπέτευσαν, μέσω Ιταλίας, στην Τασκένδη. Οι τρεις ζουν και αποτελούν τα κεντρικά πρόσωπα του ντοκιμαντέρ. Στην ταινία παρακολουθούμε το «θαύμα» της αντοχής των τσακισμένων υπολειμμάτων του Δημοκρατικού Στρατού και την αυτοθυσία των απλών ανθρώπων που τους έκρυβαν τόσα χρόνια. «Πρωταγωνιστές» και «αφανείς» αυτής της ιστορίας, εξίσου φωτεινοί και δυσεύρετοι, πέρα από ιδεολογίες, ενσαρκώνουν κάτι πολύ σημαντικό: βαθιά προσήλωση στον ίδιο τον άνθρωπο και στην αξιοπρέπειά του. Και αυτό είναι το θέμα της ταινίας ...

Even after the Civil War had ended in the rest of Greece, a small rump of the Democratic Army, six men and two women, remained in hiding for 14 years in Hania, Crete, where they continued to take part in illegal political activity. In 1962, six of the former partisans escaped, via Italy, to Tashkent. The documentary focuses on the three who are still alive. The film reveals the miraculous endurance of the broken remnants of the Democratic Army and the self-sacrifice of the ordinary people who hid them. It shows that the main protagonists and the unsung heroes of this story are equally exceptional, embodying not just ideology, but a deep dedication to mankind and human dignity.

Φιλμογραφία/Filmography

Σταύρος Ψυλλάκης/Stavros Psillakis

- 1988 Carcasse (μμ/short)
- 1993 Το μυστικό/The Secret
- 1994 Τ' αδέρφια/The Brothers
- 1995 Σφακιά – Η χώρα των φαραγγιών/Sfakia, the Land of Gorges (μμ/short)
- 1997 Χρώματα κρητικής μουσικής/Colors of Cretan Music (μμ/short)
- 1997 Αεί τις εν Κύδωνος/Forever in Kydonia
- 1999 Πειραιάς – Χυτήριο δύο αιώνων/Piraeus – The Melting Pot of Two Centuries (μμ/short)
- 2000 Ο άνθρωπος που ενόχλησε το σύμπαν/The Man Who Disturbed the Universe
- 2000 Η ζημιά του σπασμένου καθρέπτη/The Broken Mirror Damage
- 2001 Ήρθαμε εδώ/Here We Came
- 2001 Α.Β.Ε.Α. Ο πηγμένος χρόνος/Anatoli Factory: the Time Capsule (μμ/short)
- 2001 Αγγελική ψαλμωδία – Άγιος Θωμάς/Angels' Psalms – St. Thomas (μμ/short)
- 2002 Οι φύλακες της μνήμης/The Memory Guards
- 2005 Τιθορέα-Λιανοκλάδι/Tithorea-Lianokladi (μμ/short)
- 2005 Πολλά μπορούμε να κάνουμε/There Are Many Things We Can Do
- 2007 Πηνειός – σπαράγματα ιστορίας/Peneus – Fragments of History (μμ/short)
- 2007 Πηνειός – ιερή οικολογία/Peneus – The Sacred Ecology (μμ/short)
- 2009 Άλλος δρόμος δεν υπήρχε/There Was No Other Way

Ζωντανή Ιστορία

Alive History

Όψεις Κυπρίων Σκηνοθετών/

Views of the Cypriots Directors

25 03 09 / 20:00

Κύπρος/Cyprus 2007

Έγχρωμο/Color 60'

Σενάριο - Σκηνοθεσία - Μοντάζ/

Direction - Screenplay - Editing:

Πασχάλης Παπαπέτρου/Paschalis Papapetrou

Φωτογραφία/ Cinematography:

Νίκος Αβρααμίδης/Nikos Avraamides

Μουσική/Music: **Πάμπος Σακκάς/Pampos Sakas**

Επιστημονικοί Σύμβουλοι: **Παντελής Βαρνάβα,**

δρ Γιώργος Κωνσταντίνου/Pantelis Varnava,

Dr Giorgos Constantinou

Αφήγηση/ Narration: **Κώστας Χαραλαμπίδης, Πά-**

μπος Σακκάς/Kostas Haralampides, Pampos

Sakas Ήχος/Sound: **Μάριος Βιολάρης, Γιώργος**

Ποταμίτης/Marios Violaris, Giorgos Potamitis

Παραγωγή/Production: **ΠΕΟ Παγκύπρια Εργατική**

Ομοσπονδία/Pancyprian Workers Federation

Μεταλωρύχων Μνήμες

Memories of Miners

Ο ορυκτός πλούτος του τόπου μας ανέκαθεν προσέλκυε την προσοχή των Ξένων, οι οποίοι εξόρυξαν για λογαριασμό τους από τα βάθη της κυπριακής γης εκατομμύρια τόνους χαλκού, αμιάντου, χρώμιου, χρυσαφιού.

Οι δύσκολες συνθήκες εργασίας στα μεταλλεία, η άγρια εκμετάλλευση των μεταλωρύχων, αλλά και η σκληρή αντεργατική πολιτική των Ξένων εταιρειών και της αποικιακής κυβέρνησης έγιναν αφορμή για πολλούς και δύσκολους αγώνες στα μεταλλεία της Κύπρου.

Θεωρήσαμε χρέος μας έναντι εκείνου του κόσμου που άμεσα ή έμμεσα συνδέεται με τα μεταλλεία, αλλά και έναντι της ιστορίας των ίδιων των μεταλλείων του τόπου μας να γίνει αυτή η ταινία η οποία αφιερώνεται στις χιλιάδες των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων μεταλωρύχων.

Our island's wealth in metals has always been a reason why foreigners have been attracted to the place, who mined from the depths of the Cypriot earth –and for their own benefit- millions of tons of copper, asbestos, chromium, gold.

The harsh conditions of work in the mines, the extreme exploitation of the miners, but also the cruel anti-labor policy of the foreign companies and the colonial government became the causes for many and intense struggles in the mines of Cyprus.

We considered it our duty towards the people who directly or indirectly were connected to the mines, but also in relation to the history of the mines themselves, to make this film, which we dedicate to the thousands of Greek-Cypriots and Turkish-Cypriot miners.

Φιλμογραφία/Filmography

Πασχάλης Παπαπέτρου/Paschalis Papapetrou

1984 Παύλος Λιασιδής, ένας πρόσφυγας ποιητής/Pavlos Liasides a refuge poet

1985 Αμιάντος/Amiantos

1992-94 Κύπριοι ζωγράφοι (σειρά εννέα ντοκιμαντέρ)/Cypriot painters (a series of nine documentaries)

1997 Κώστας Αργυρού/Costas Argirou

1998 Άγιοι Τόποι, σειρά 10 ντοκιμαντέρ, Holy Land a series of 10 documentaries

1998-99 Τηλέμαχος Κάνθος/Telemachos Kanthos

1999-2000 Στέλιος Παπαδόπουλος /Stelios Papadopoulos

2001 Οι ρίζες του Κρασιού (βραβείο Αρχής Ραδιοηλεκτρονικής)/The roots of the Cyprus wine

2002 Διά χειρός/Bay the Hand of Basil Barky

2003 Οδισσός μνήμη μιας αέναης ελληνικής παρουσίας/Odessa, memory of a continuous Greek presence

2004 Ο τελευταίος μαντηλάρης της Κύπρου/The last Kerchief Maker of Cyprus

2005 Το ψωμί των Κυπρίων/Cypriot bread

2007 Μεταλωρύχων μνήμες/Mineworkers memories

2008 Υφάντρες της Κύπρου/weaving ladies of Cyprus

2009 Ανασκάπτοντας τη Σαλαμίνα της Κύπρου 1952-1974, 34 χρόνια μετά/Excavating at Salamis in Cyprus 1952-1974, 34 years later

Ζωντανή Ιστορία

Alive History
Όψεις Κυπρίων Σκηνοθετών/
Views of the Cypriots Directors

26 03 09 / 17:30

Κύπρος/Cyprus 2008

Έγχρωμο/Color 60'

Σενάριο-Σκηνοθεσία/Written and Directed:

Vasvi Çiftçioglu Μουσική/Music: **Inal Birsel**

Κινηματογράφηση-Μοντάζ/Camera-Editing:

Vasvi Çiftçioglu

Η πόλη που μύριζε γιασεμιά Yasemin kokan Şehir/The sweet scented city of Jasmine

Το Η πόλη που μύριζε γιασεμιά είναι ένα ντοκιμαντέρ προφορικής παράδοσης για την παλιά Λευκωσία. Έχει ένα πολύ νοσταλγικό σενάριο, βασισμένο στους παλιούς ένοικους της Λευκωσίας. Το ντοκιμαντέρ καλύπτει πέντε διαφορετικές περιοχές της εντός των τειχών Λευκωσίας: Πύλη Κερύνειας, Πλατεία Σαραγίου, περιοχή Αραπαχμέτ, περιοχή Αγίας Σοφίας και περιοχή Τσαλαγιάν.

Το κεφάλαιο «Περιοχή Αραπαχμέτ» επικεντρώνεται στις καλές σχέσεις μεταξύ των κοινοτήτων (Τουρκοκυπρίων, Ελληνοκυπρίων, Αρμενίων της Κύπρου και Λατίνων) που ζούσαν στην περιοχή. Παρουσιάζει ακόμα τις αλλαγές στην περιοχή μετά το 1974.

“The Sweet Scented City of Jasmine” is an oral history documentary about old Nicosia. It has a very nostalgic script based on narrations of the old residents of Nicosia. This documentary covers 5 different regions of walled city (Kyrenia Gate, Sarayonu Square, Arabahmet Neighborhood, Aya Sofya Neighborhood and Caglayan Neighborhood).

“The Arabahmet Neighbourhood” episode focuses on the good relationships between four communities (Turkish Cypriots, Greek Cypriots, Cypriot Armenians and Latins) who were living in this area. And also it presents the changes in this neighborhood after 1974.

Παιδικό Ντοκιμαντέρ
Kids docs

29 03 09 / 11:00

Γαλλία/France 2007
Έγχρωμο/Color 92'

Σκηνοθεσία/Direction: **Luc Jacquet**
Σενάριο/Screenplay: **Luc Jacquet, Eric Rognard**
Φωτογραφία/Cinematography: **Eric Dumage, Gérard Simon** Μοντάζ/Editing: **Sabine Emiliani**

Το Παιδί και η Αλεπού

The Fox and the Child

Ένα νεαρό κορίτσι ανακαλύπτει τον υπέροχο κόσμο της φύσης καθώς κάνει τα πρώτα της διστακτικά βήματα μέσα στο οργιώδες δάσος που περικυκλώνει το σπίτι της. Ένας κινηματογραφικός θρύλος που σηματοδοτεί την πρώτη απόπειρα για αφηγηματική ταινία μεγάλου μήκους από τους δημιουργούς του βραβευμένου με Όσκαρ ντοκιμαντέρ March of the Penguins. Παραγωγοί οι Yves Darondeau, Christophe Lioud και Emmanuel Priou, σκηνοθέτης ο Luc Jacquet: η ταινία αφηγείται την ιστορία ενός νεαρού κοριτσιού που ακολουθεί τα χνάρια μιας αλεπούς και έτσι βλέπει για πρώτη φορά, πραγματικά, τη φύση.

A young girl discovers the wonderful world of nature after taking her tentative first steps into the lush forest surrounding her family home in this cinematic fable that marks the first narrative feature film from the production team behind the Academy Award-winning documentary March of the Penguins. Produced by Yves Darondeau, Christophe Lioud, and Emmanuel Priou, director Luc Jacquet's film tells the tale of a young girl who follows some fox tracks to get her first true glimpse of nature.

Φιλμογραφία/Filmography

Luc Jacquet
2005 March of the Penguins
2007 The Fox and the Child

Αφιέρωμα/Tribute

Kim Longinotto

Αν θεωρήσουμε πως “τα όρια της γλώσσας μας είναι και τα όρια του κόσμου μας”, όπως είχε πει ο φιλόσοφος Λούντβιχ Βιτγκενστάιν, τότε μπορούμε να φανταστούμε και το πώς ο κινηματογράφος συμβάλλει καταλυτικά, ως μέσον και ως γλώσσα, στην επέκταση των ορίων που περικλείουν την αντίληψή μας για τον κόσμο. Το ντοκιμαντέρ συγκεκριμένα φαίνεται να είναι το κατ’ εξοχήν κινηματογραφικό είδος που είναι ταγμένο στην εξερεύνηση των άγνωστων, παραγνωρισμένων πτυχών της ζωής σε μια προσπάθεια να δημιουργηθεί μια συνολικότερη, ευρύτερη εικόνα των διεργασιών και εκφάνσεών της που θα ευνοήσει την καλύτερη κατανόησή της. Η Κιμ Λοντζινότο, από την αρχή της καριέρας της μέχρι και σήμερα, ωθεί με συνέπεια και επιμονή τα όρια της γνώσης και της συνείδησης του θεατή, φέρνοντάς τον σε επαφή με γυναίκες που ζουν και παλεύουν στο περιθώριο. Οι μικρόκοσμοι που καταγράφει η Λοντζινότο, επί το πλείστον σε χώρες όπως η Ιαπωνία, η Κένυα και το Ιράν, είναι στιγματισμένοι από την περιφρόνηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δη από τη συχνή καταπίεση -σεξουαλική, πολιτική, κοινωνική- των γυναικών. Με θάρρος και ζήλο, η Λοντζινότο πλησιάζει γυναίκες, οι οποίες, με διαφορετικούς τρόπους η καθεμία, διεκδικούν την -παράταιρη από τον υπόλοιπο, ευρέως αποδεκτό κόσμο- ύπαρξή τους. Συνδυάζοντας ανθρωπολογικά στοιχεία με το ένστικτο ενός ανήσυχου, έμπειρου ντοκιμαντερίστα και σπάνια δημιουργική ευσυνειδησία, η Βρετανή σκηνοθέτις μεταφέρει με την κάμερά της τις εμπειρίες γυναικών που έως τώρα δεν είχαν την ευκαιρία να τις διηγηθούν.

Με την ευκαιρία της προβολής της τελευταίας της ταινίας, *Rough Aunties*, ένα πορτραίτο της αλλαγής στην μετά-Απάρτχάιντ Νότιο Αφρική στο οποίο ηγούνται γυναίκες, το 2ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Λευκωσίας δράπεται της ευκαιρίας να διοργανώσει ένα σύντομο αφιέρωμα, προβάλλοντας το αντίκτυπο της δουλειάς της πάνω στις ζωές αναρίθμητων γυναικών σε όλο τον κόσμο.

If we consider that “the boundaries of our language are the boundaries of our world”, according to the philosopher Ludwig Wittgenstein, then we can decipher the way in which film has a critical role –as a means and as a language- with the extension of the boundaries that define our understanding of our world. Documentaries in particular, are the primary type of film which is dedicated to the exploration of the unknown and marginalized sides of life, in an effort to create a more complete and broad picture of its workings and manifestations that will lead towards its better understanding. From the beginning of her career until the present day, Kim Longinotto pushes the boundaries of the knowledge and conscience of the viewers with consistency and persistence, by introducing them to women who live and strive in the margins. The microcosms that Longinotto describes, mostly in countries such as Japan, Kenya and Iran are stigmatized by the contempt for human rights, and especially the habitual oppression –sexual, political, social- of these women. With love and zeal, Longinotto approaches the women, who each in her own way claim their incompatible –in terms of social norms- existence in the world. By combining anthropological evidence with the instincts of a restless and experienced documentary film maker with a rare creative dutifulness, the British director transmits through her camera the experiences of women who have not yet been able to bring them to the foreground.

With the opportunity of the release of her latest film, *Rough Aunties*, a portrait of women-led change from post-apartheid South Africa, the 2nd International Documentary Film Festival of Nicosia takes the opportunity to organise a short tribute, showcasing the impact her work has had on the lives of countless women around the world.

Αφιέρωμα
Tribute
Kim Longinotto

26 03 09 / 20:00

Μεγ. Βρετανία/UK, 2008
Έγχρωμο/Color 105'

Σκηνοθεσία-Φωτογραφία/Direction-Cinematography:
Kim Longinotto Μοντάζ/Editing: **Ollie Huddleston**
Ήχος/Sound: **Mary Milton** Μουσική/Music:
Brenda Fassie Παραγωγοί/Producers: **Teddy Leifer,**
Paul Taylor

Ζόρικες θείτσες Rough Aunties

Άφοβες, δυναμικές και αποφασιστικές, οι Ζόρικες θείτσες είναι μια αξιόλογη ομάδα γυναικών, που δραστηριοποιείται σταθερά για την προστασία και τη φροντίδα των κακοποιημένων, παραμελημένων και λησμονημένων παιδιών του Ντέρμπαν της Νότιας Αφρικής. Το ντοκιμαντέρ αυτό ακολουθεί τη δράση της θαρραλέας, πολυφυλετικής αυτής ομάδας –αποτελούμενης απ' τη Θούλι, τη Μίλντρεντ, τη Στούντλα, τη Γιουρίκα και τη Τζάκι– στην καθημερινή τους μάχη ενάντια στην απάθεια του συστήματος, στη διαφθορά και στην απληστία. Στόχος τους η παροχή βοήθειας στα πιο ευάλωτα και χωρίς δικαιώματα μέλη των κοινοτήτων τους. Ούτε η πολιτική, ούτε οι κοινωνικοί ή φυλετικοί διαχωρισμοί μπορούν να μπουν εμπόδιο στην ενωμένη δύναμη των γυναικών. Η ταινία καταγράφει μια πτυχή της αλλαγής που έχει επέλθει στην Αφρική, και συγκεκριμένα στη Νότιο Αφρική μετά το Απαρτχάιντ, ένα έθνος που μεταμορφώνεται, γεμάτο σθένος και ελπίδα, σε μια νέα δημοκρατία.

Fearless, feisty and resolute, the Rough Aunties are a remarkable group of women unwavering in their stand to protect and care for the abused, neglected and forgotten children of Durban, South Africa. This documentary follows the outspoken, multiracial cadre of Thuli, Mildred, Sdudla, Eureka and Jackie, as they wage a daily battle against systemic apathy, corruption and greed to help the most vulnerable and disenfranchised of their communities. Neither politics, nor social or racial divisions stand a chance against the united force of the women. It brings us an intimate portrait of change from Africa, this time from post-apartheid South Africa, a nation being transformed with hope and energy into a new democracy.

Φιλμογραφία/Filmography

Kim Longinotto
1982 Underage
1989 Eat the Kimono
1992 The Good Wife of Tokyo
1994 Dream Girls
1995 Shinjuku Boys
1996 Rock Wives
1998 Divorce Iranian Style
2000 Gaea Girls
2001 Runaway
2002 The Day I Will Never Forget
2005 Sisters in Law
2007 Hold Me Tight, Let Me Go
2008 Rough Aunties

Αφιέρωμα
Tribute
Kim Longinotto

27 03 09 / 16:00

Μεγ. Βρετανία/UK 2005

Έγχρωμο/Color 104'

Σκηνοθεσία/Direction: **Kim Longinotto**,
Florence Ayisi Φωτογραφία/Cinematography:
Kim Longinotto Μοντάζ/Editing: **Ollie Huddleston**
Παραγωγή/Production: **Kim Longinotto**

Οι Δικαστίνες Sisters in Law

Οι Δικαστίνες είναι μια συναρπαστική και συχνά ξεκαρδιστική ματιά στο έργο που επιτελεί ένα μικρό δικαστήριο στο Καμερούν. Με αποφασιστικότητα και χωρίς συναισθηματισμούς, η δημόσια κατήγορος Βέρα Νγκάσα και η πρόεδρος του δικαστηρίου Μπεατρίς Ντούμπα βοηθούν τις γυναίκες στο μουσουλμανικό τους χωριό να βρουν το θάρρος να καταθέσουν σε συχνά δύσκολες υποθέσεις κακοποίησης, παρά τις πιέσεις της οικογένειας και της κοινότητάς τους να σιωπήσουν. Με δυναμισμό αλλά και συμπόνια, οι δυο γυναίκες απονέμουν δικαιοσύνη μαζί με ψήγματα σοφίας αλλά και πνευματώδη σχόλια, επιβάλλοντας αυστηρές ποινές σ' όσους κρίνονται ένοχοι. Με το χαρακτηριστικό της σιλ, η διακριτικά παρούσα κάμερα της Λοντζίνοτο καταγράφει μια πλειάδα μοναδικών χαρακτήρων καθώς ξεδιπλώνουν αβίαστα τις ιστορίες τους χωρίς τη βοήθεια αφηγητή. Διεισδυτικό και αισιόδοξο, το ντοκιμαντέρ αυτό παρουσιάζει –πράγμα σπάνιο– μια δυνατή και θετική εικόνα των γυναικών της Αφρικής, αιχμαλωτίζοντας ένα αναδυόμενο πνεύμα θάρρους και ελπίδας και τη δυνατότητα για αλλαγή.

Sisters in Law is a totally fascinating, often hilarious look at the work of one small courthouse in Cameroon. The tough-minded state prosecutor Vera Ngassa and court president Beatrice Ntuba are helping women in their Muslim village find the courage to fight often-difficult cases of abuse, despite pressures from family and their community to remain silent. With fierce compassion, they dispense wisdom, wisecracks and justice in fair measure—handing down stiff sentences to those convicted. In signature style, Longinotto's unobtrusive camera captures an abundance of colourful characters, allowing their powerful stories to unfold effortlessly without need for narration. Both insightful and uplifting, Sisters in Law presents a rare strong and positive view of African women, and captures the emerging spirit of courage, hope and possibility for change.

Αφιέρωμα
Tribute
Kim Longinotto

28 03 09 / 15:00

Μεγ. Βρετανία/UK 2005

Έγχρωμο/Color 92'

Σκηνοθεσία/Direction, Φωτογραφία/Cinematography,
Παραγωγή/Production: **Kim Longinotto**, Μοιράζ/
Editing: **Andrew Willsmore**

Η μέρα που δε θα ξεχάσω The Day I Will Never Forget

Το έργο εξετάζει την πρακτική της κλειτοριδεκτομής στην Κένυα και τις πρωτοπόρες γυναίκες της Αφρικής που με γενναιότητα ανατρέπουν την παράδοση αυτή. Στο επικό αυτό έργο, οι γυναίκες μιλούν με ειλικρίνεια για την πρακτική και τον πολιτιστικό της ρόλο στην κοινωνία της Κένυας. Από συνταρακτικές αφηγήσεις νεαρών γυναικών που μοιράζονται τις οδυνηρές συνέπειες του τραύματός τους, μέχρι συνεντεύξεις από ηλικιωμένες μητριαρχικές μορφές που πεισματικά υπερασπίζονται την πρακτική, η Λονγκινότο ζωγραφίζει ένα περίπλοκο πορτρέτο της συνεχιζόμενης διαμάχης, που έχει επιτρέψει την ύπαρξη της πρακτικής ακόμα και στις μέρες μας. Απομυθοποιώντας την αφρικανική παράδοση της γυναικείας περιτομής, η Λονγκινότο παρουσιάζει τη νοσοκόμα Φαρτχόσα, μια γυναίκα που στη μοναχική της πορεία καταφέρνει να ανατρέψει την τελετουργία της γυναικείας περιτομής, στο ένα χωριό μετά το άλλο, μέσω της επιμόρφωσης των κοινοτήτων σχετικά με τα χρόνια συναισθηματικά και σωματικά τραύματα που προκαλεί. Παρουσιάζεται ακόμα μια ομάδα κοριτσιών που εμπνέει: το έχουν σκάσει από τα σπίτια τους και προσπαθούν να εξασφαλίσουν νομικά ασφαλιστικά μέτρα που θα απαγορεύουν στους γονείς τους να τις αναγκάσουν να υποβληθούν στην πρακτική της κλειτοριδεκτομής. Μέσα από τα λόγια τους, γίνονται ξεκάθαρες οι συνέπειες από την άρνηση να ακολουθήσεις τις παραδόσεις, ενώ παρατηρούμε το απίστευτο θάρρος των γυναικών και των κοριτσιών που κινδυνεύουν με κοινωνικό εξοστρακισμό για τη στάση τους πάνω στο θέμα.

The Day I Will Never Forget examines the practice of female genital mutilation in Kenya and the pioneering African women who are bravely reversing the tradition. In this epic work, women speak candidly about the practice and explain its cultural significance within Kenyan society. From gripping testimonials by young women who share the painful aftermath of their trauma to interviews with elderly matriarchs who stubbornly stand behind the practice, Longinotto paints a complex portrait of the current polemics and conflicts that have allowed this procedure to exist well into modern times. Demystifying the African tradition of female circumcision, Longinotto presents Nurse Fardhosa, a woman who is single-handedly reversing the ritual of female circumcision one village at a time by educating communities about its lasting emotional and physical scars. Also profiled are an inspiring group of runaway girls who are seeking a court injunction to stop their parents from forcing them to go through with the practice. Through their words the full implications of breaking with tradition are made clear, as is the incredible courage of the women and girls who risk social ostracism by taking a stand against the practice.

Όψεις Αρχιτεκτονικής/Views of Architecture Συζητώντας/Discussing 29 03 09 / 18:00 Γιώργος Τζιρτζιλάκης/Yiorgos Tzirtzilakis

Συντονιστής της συζήτησης / Discussions coordinator

Ο Γιώργος Τζιρτζιλάκης είναι επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και καλλιτεχνικός σύμβουλος του Ιδρύματος ΔΕΣΤΕ. Giorgos Tzirtzilakis is Associate Professor in the Department of Architecture, University of Thessaly and Artistic Advisor for the DESTE Foundation.

Ταινίες τεκμηρίωσης και αρχιτεκτονική Films of Documentation and Architecture

Στις μέρες μας παρατηρείται ένα διευρυμένο ενδιαφέρον για τις «ταινίες τεκμηρίωσης», και γενικότερα, για τον πολιτισμό του ντοκουμέντου και του αρχείου. Τα πάντα σήμερα αντιμετωπίζονται με όρους τεκμηρίωσης και αρχείου: πόλεις, εικόνες, μαρτυρίες, βιβλιοθήκες, κτήρια, ευρετηριακές καταγραφές, απογραφικά δελτία, χαρτογραφήσεις, κατάλογοι υλικών και οικοσκευών, οδηγόι αγοράς, συμπυκνώσεις δεδομένων, μονάδες αποθήκευσης κ.ά. στα οποία αναγνωρίζουμε ορισμένα από τα χαρακτηριστικά της τριπλής προϋπόθεσης και της λειτουργίας του αρχείου, όπως την περιέγραψε ο Jacques Derrida. Δηλαδή, διαθέτουν έναν τόπο του αρχειακού υλικού (τον προνομιακό χώρο εκείνου που «άρχει»), μια ερμηνεία και μια συλλογή. Με το σκεπτικό αυτό η σειρά δεκατριών τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ που παρήγαγε η ΕΡΤ με τον γενικό τίτλο «Πορτρέτα και διαδρομές Ελλήνων Αρχιτεκτόνων» διερευνά το έργο εκείνων των αρχιτεκτόνων που διαδραμάτισαν κομβικό ρόλο στη διαμόρφωση της αρχιτεκτονικής κουλτούρας του «σύντομου 20ού αιώνα» και άλλαξαν τις αντιλήψεις μας για τους τρόπους και τους τόπους της σύγχρονης ζωής και κατοίκησης. Για το σκοπό το ενδιαφέρον εστιάζεται σε μια διασταυρούμενη ανθρωπολογική προσέγγιση, δηλαδή στη σχέση του αρχιτεκτονημένου περιβάλλοντος με την ανθρώπινη εμπειρία, τις πολιτιστικές σημασιολογήσεις και τους τρόπους ζωής που το διασχίζουν εγκάρσια. Υπ' αυτήν την έννοια, οι «αρχιτεκτονικές διαδρομές» της σειράς δεν ανακατασκευάζουν ένα εξιδανικευμένο και πλαστό σκηνικό της ανθρώπινης δράσης, αλλά διερευνούν το μεταβλητό πεδίο όπου συντελείται η αλληλεξάρτησή τους. Οι βιογραφικές πληροφορίες και οι νεότερες θεωρήσεις, οι συναντήσεις και τα παράδοξα, οι οπτικές αναγνώσεις και οι μετασχηματισμοί, οι σκόρπιοι μύθοι και η προσωπική ματιά των αφηγητών, αναδεικνύονται σε υλικό αυτών των τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ. Έτσι ώστε, εμπλουτίζοντας τις διαθέσιμες μαρτυρίες και ερμηνείες, να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις ενός οπτικοακουστικού αρχείου της νεότερης ελληνικής αρχιτεκτονικής και των πολεών μας.

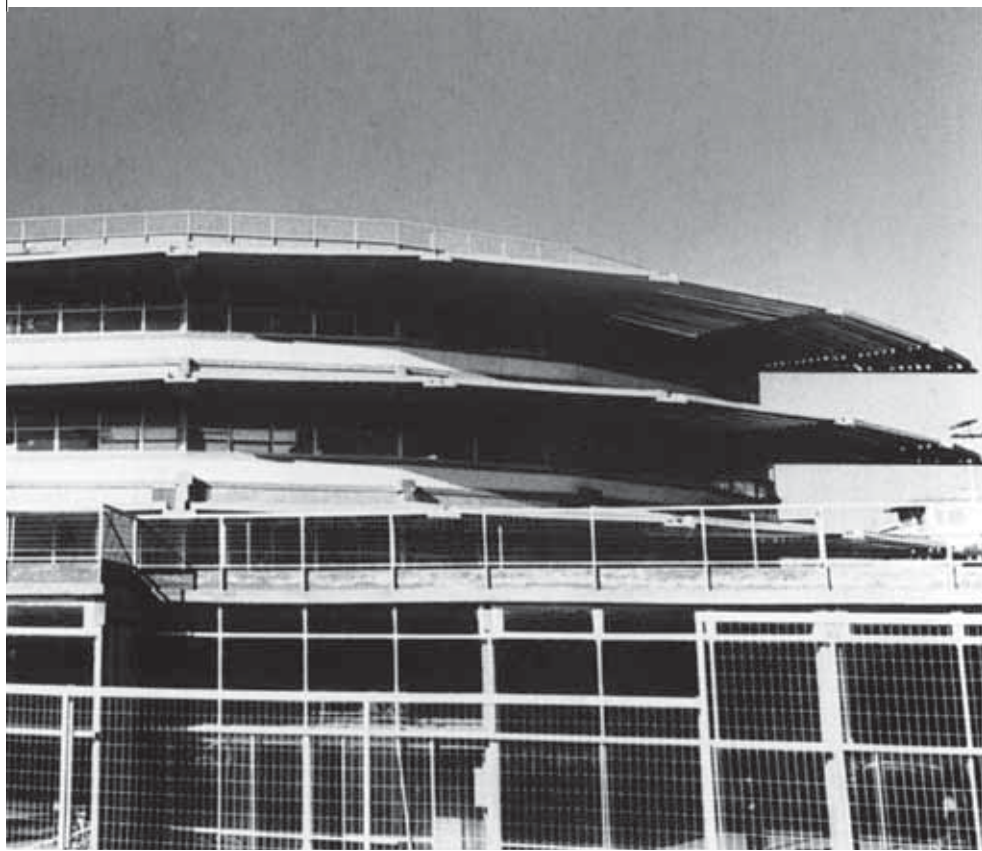
Γιώργος Τζιρτζιλάκης

In our days, there is a growing interest in “documentation films” and generally in the cultural implications of documents and archives. Everything is dealt with in terms of documentation and archiving: cities, images, testimonies, libraries, buildings, index guides, inventory forms, mappings, catalogues for materials and house appliances, purchasing guides, condensation data, storage units, etc, for which we know some of the characteristics of the triple condition and the function of the archive, as described by Jacques Derrida. In other words, they create a space for archival material (the privileged space for that which “leads”), an interpretation and a collection. Within this framework, ERT produced a series of 13 documentary films with the general title “Portraits and Routes of Greek Architects” and which investigates the work of architects who had a seminal role in the formation of architectural culture during the “brief 20th century” and changed our perceptions around the ways and the spaces of contemporary life and living spaces.

Towards this purpose, interest focuses on a cross-referenced anthropological approach, meaning the relationship between the architected environment and the human experience, the cultural signifiers and the ways of living that seem to create deep incisions within it. Under this lens, the “architectural routes” included in this film series do not recreate an idealized and fake setting for human action, but rather broaden the changeable fields where the counter-dependency is featured. The biographical information and more recent theories, the meetings and the paradoxes, the visual readings and the transfigurations, the scattered myths and the personal glance by the narrators are demonstrated through the material of these films. Thus, by enriching the available testimonies and interpretations, to create the conditions for an audiovisual archive of modern Greek architecture and our cities.

Yiorgos Tzirtzilakis

Όψεις Αρχιτεκτονικής
Views of Architecture

25 03 09 / 17:20

Ελλάδα/Greece 2006

Έγχρωμο/Color 26'

Σκηνοθεσία/Direction: Γιώργος Παπακωνσταντίνου/
Yiorgos Papakonstadinou Φωτογραφία/
Cinematography: Χριστόφορος Γεωργούτσος/
Christophoros Georgoutsos Μοντάζ/Editing:
Γιάννης Νταρίδης/Yiannis Daridis

Τάκης Ζενέτος Το Στρογγυλό - Το Κτήριο που έπεσε στη Γη Takis Zenetos: The Round - The Building that Fell on Earth

Ο Τάκης Ζενέτος (1926-1978) είναι ο κατεξοχήν αρχιτέκτονας του ελληνικού μοντερνισμού με πολυσιδές έργο (βιομηχανικά κτήρια, σχολεία, κατοικίες, αντικείμενα, πολεοδομικές μελέτες) και είναι γνωστός στο ευρύτερο κοινό για το κτήριο ΦΙΞ στη Λ. Συγγρού και το θέατρο του Λυκαβηττού. Αυτό που είναι λιγότερο γνωστό είναι πως ο Ζενέτος υπήρξε ένας οραματιστής της μελλοντικής ηλεκτρονικής πόλης και της ψηφιακής εποχής. Το ντοκιμαντέρ παρουσιάζει το σχολείο του Αγ. Δημητρίου, γνωστό και ως «Στρογγυλό», λόγω του σχήματός του, που σχεδιάστηκε το 1969-70 και σήμερα ανακαινίζεται από τον ΟΣΚ. Το σχολείο αυτό διεκδικεί τον τίτλο του πιο ριζοσπαστικού και τολμηρού δημόσιου κτηρίου συμπυκνώνοντας με τον καλύτερο τρόπο τις αναζητήσεις του Τ. Ζενέτου.

Takis Zenetos (1926-1978) is the pre-eminent architect of Greek modernism, with a varied oeuvre (industrial buildings, schools, residences, objects, urban planning studies), and he is best known for the FIX building on Syngrou Avenue and the Lycabettus theatre. What is not widely known is that Zenetos was a visionary of the future electronic city and the digital age. This documentary aims to highlight Zenetos's way of thinking in terms of design and his vision of a school of the future which would use digital technology, in order to emphasize the unity of a society that is tending to break up into individual practices through the use of the computer.

Φιλμογραφία/Filmography

Γιώργος Παπακωνσταντίνου/Yiorgos Papakonstadinou

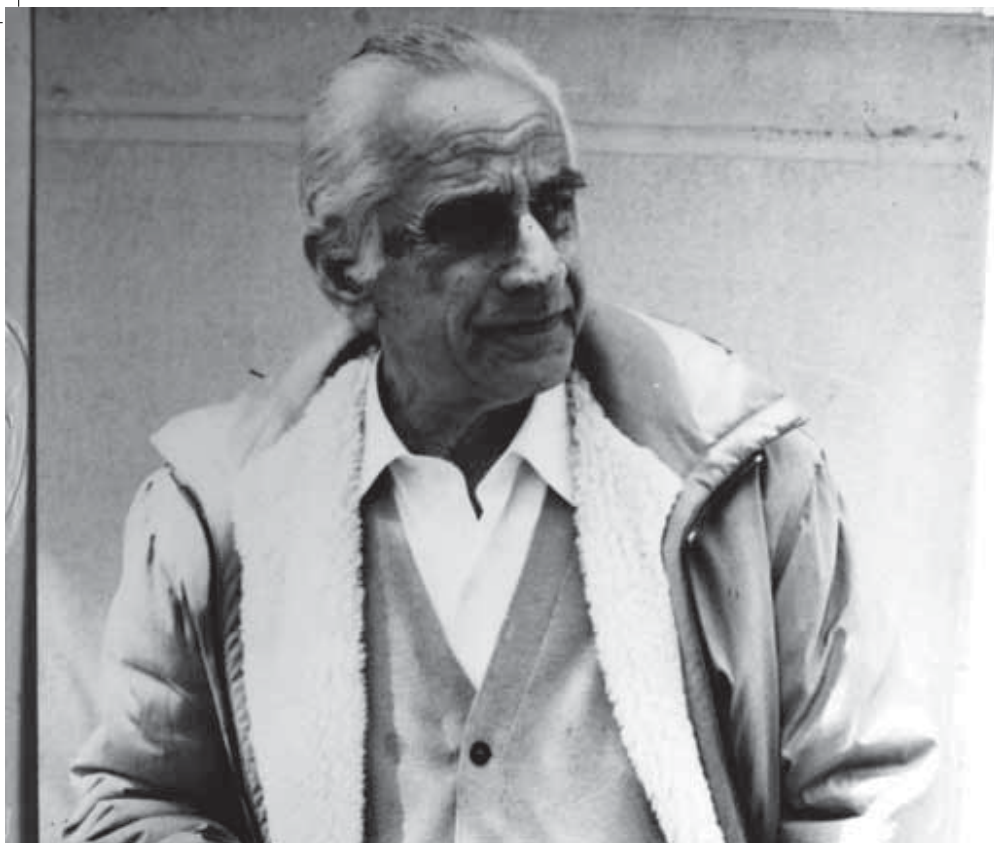
2003 The Killing Zone

1996 Όταν ο Σαγκάλ κόσπιζε λιγότερο από ένα κιλό πατάτες, η διαδρομή μιας συλλογής

2000 Ο κύβος της Μελίνας

2002 Νίκος Κεσανλής, η ουρά

2005 Τάκης Ζενέτος (Πορτρέτα και διαδρομές Ελλήνων αρχιτεκτόνων)

Όψεις Αρχιτεκτονικής
Views of Architecture

29 03 09 / 17:30

Ελλάδα/Greece 2006

Έγχρωμο/Color 30'

Σκηνοθεσία/Direction: **Ηλίας Γιαννακάκης/Ilias Yannakakis** Φωτογραφία/Cinematography:

Παναγιώτης Τσάγκας/Panayotis Tsangas

Μοντάζ/Editing: **Γιάννης Νταρίδης/Yiannis Daridis**

Άρης Κωνσταντινίδης: Δοχεία Ζωής Aris Konstantinides: Vassels of Life

Στο ντοκιμαντέρ αυτό εξετάζεται η πορεία και το έργο του περίφημου αρχιτέκτονα Άρη Κωνσταντινίδη. Φυσιογνωμία εμβληματική για την ελληνική αρχιτεκτονική, αποτέλεσε ένα ουσιαστικά αντισυμβατικό πνεύμα, βρισκόμενος μέχρι το τέλος της ζωής του σε διαρκή σύγκρουση με ό,τι θεωρούσε ψεύτικο. Αρχιτέκτονας που απέρριψε τόσο τη μίμηση δυτικοευρωπαϊκών προτύπων όσο και τη στείρα αρχαιοπρέπεια, επέλεξε έναν άλλο δρόμο, που στηριζόταν στην ανώνυμη αρχιτεκτονική: το τριμερές κτίσμα που αποτελείτο από το υπόστεγο, το κλειστό δωμάτιο και την αυλή. Ένα σχήμα απόλυτα εναρμονισμένο με το μοντέλο του υπαίθριου βίου, που συνδέει την αρχαιότητα με τη σημερινή εποχή. Στην ταινία παρουσιάζονται αποσπάσματα από τηλεοπτική του εμφάνιση καθώς και μια σειρά από πολύτιμες ραδιοφωνικές τοποθετήσεις του. Ο γιος του, Δημήτρης Κωνσταντινίδης, αρχιτέκτονας επίσης, παρακολουθεί σήμερα μαζί με τον ομότεχνό του και παρουσιαστή της εκπομπής Γιώργο Τζιρτζιλάκη αποσπάσματα από την τηλεοπτική εμφάνιση του πατέρα του και τα σχολιάζουν. Η ταινία επιχειρεί την ανάλυση της ιδιαίτερης σκέψης του Άρη Κωνσταντινίδη μέσα από έναν ανθρωποκεντρικό τρόπο προσέγγισης.

The documentary explores the life and work of renowned architect Aris Constantinidis. An emblematic figure of Greek architecture, he was a genuinely nonconformist spirit, who, throughout his life, went up against that which he believed to be false. As an architect, he rejected both the imitation of Western European models as well as the sterile clinging to archaic ones, choosing another path which was based on anonymous architecture: the three-part structure comprising a covered area, a closed room and a yard. This set-up was in perfect harmony with the model of outdoor life which connects antiquity to modern times. The film includes footage from a TV program on which he appeared as well as a series of invaluable radio interviews. His son, Dimitris Constantinidis, also an architect, and Yorgos Tzirtzilakis, an architect and this documentary series' scientific advisor and presenter, watch Constantinidis's TV interview and comment on it. The film attempts to analyze Aris Constantinidis's thoughts via an anthropocentric approach.

Φιλμογραφία/Filmography

Ηλίας Γιαννακάκης/Ilias Yannakakis

1996 Τελευταία πράξη/Last Act

1999 Παταγονία/Patagonia

2004 Γιάννης Κούρος – αενάως κινούμενος/Yannis Kouros – Forever Running

2005 Αλεμάγια/Alemaya

2005 Walter the Greek

2008 50 Ντοκιμαντέρ για την κρατική τηλεόραση/50 Documentaries for ERT

2008 Μακρόνησος/Exile Island

Όψεις Αρχιτεκτονικής
Views of Architecture

29 03 09 / 20:00

Αμερική/USA 2003

Έγχρωμο/Color 116'

Σκηνοθεσία/Direction: **Nathaniel Kahn**
Φωτογραφία/Cinematography: **Robert Richman**
Μοντάζ/Editing: **Sabine Krayenbühl**
Παραγωγή/Production: **Susan Rose Behr,**
Nathaniel Kahn

Ο Αρχιτέκτονας Μου My Architect

Ο Αρχιτέκτονας Μου είναι μια ιστορία αγάπης και τέχνης, προδοσίας και συγχώρεσης, όπου ο νόθος γιος του θρυλικού αρχιτέκτονα Λούις Ι. Καν, ο Ναθάνιελ Καν, ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο για να εξερευνήσει το έργο του νεκρού πατέρα του προσπαθώντας να τον καταλάβει. Ο Λούις Ι. Καν, που πέθανε το 1974, θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους αρχιτέκτονες για το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα. Εβραϊός μετανάστης, που κατόρθωσε να ξεπεράσει τη φτώχεια και τις συνέπειες ενός τραγικού ατυχήματος, ο Καν δημιούργησε μερικά ιδιαίτερα δυναμικά αλλά και ταυτόχρονα εμπνευσμένα κτίρια. Ενώ η καλλιτεχνική κληρονομιά που άφησε ο Καν ήταν η ασυμβίβαστη αναζήτηση της αλήθειας και η καθαρότητα, η προσωπική του ζωή ήταν γεμάτη μυστικά και προβλήματα. Βρέθηκε νεκρός σε μια τουαλέτα αντρών στο σιδηροδρομικό σταθμό Πενσιλβάνια της Νέας Υόρκης, πάμφτωχος και χωρίς να τον αναζητήσει κανείς, αφήνοντας πίσω του τρεις οικογένειες: μία με την από χρόνια νόμιμη σύζυγό του και άλλες δύο με γυναίκες με τις οποίες διατηρούσε πολυετείς δεσμούς.

My Architect is a tale of love and art, betrayal and forgiveness, in which the illegitimate son of a legendary artist undertakes a five year, worldwide exploration to understand his long-dead father. Louis I. Kahn, who died in 1974, is considered to have been the most important architect of the second half of the twentieth century. A Jewish immigrant who overcame poverty and the effects of a devastating childhood accident, Kahn created a handful of intensely powerful and spiritual buildings. While Kahn's artistic legacy was an uncompromising search for truth and clarity, his personal life was filled with secrets and chaos: He died, bankrupt and unidentified, in the men's room in Penn Station, New York, leaving behind three families - one with his wife of many years and two with women with whom he'd had long-term affairs.

Φιλμογραφία/Filmography

Nathaniel Kahn

2003 My Architect

2006 Time Piece (Andrew's Story)

2006 Two Hands: The Leon Fleisher Story

Masterclass 25 03 09 / 18:00

Το στοιχείο άνθρωπος στα ντοκιμαντέρ του Πασχάλη Παπαπέτρου The human element in the documentaries of Paschalis Papapetrou

Γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1955. Σπούδασε σκηνοθεσία στη Γερμανία. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του εργάστηκε σαν Β' βοηθός σκηνοθέτης σε παραγωγή της Γερμανικής Τηλεόρασης. Εργάστηκε από το 1991 μέχρι το 2002 στο Ραδιοτηλεοπτικό Σταθμό "Ο Λόγος" και στο «MEGA». Έχει στο ενεργητικό του πάνω από 35 ταινίες ντοκιμαντέρ που έγιναν για λογαριασμό του σταθμού «Ο Λόγος» και μετέπειτα του «Mega». Πολλές από τις ταινίες του έγιναν με την οικονομική στήριξη ή για λογαριασμό των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Παιδείας. Συνεργάστηκε επίσης με την ΕΡΤ, το Ίδρυμα Αναστάσιος Γ. Λεβέντης, τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, το ΡΙΚ κλπ. Ταινίες του προβλήθηκαν από διάφορα κανάλια της Κύπρου και του εξωτερικού αλλά και σε διάφορα φεστιβάλ τόσο στην Κύπρο και στο εξωτερικό. Το 2002 ίδρυσε δική του εταιρεία παραγωγής ταινιών την Anadysis Films Ltd.

Όλα ξεκίνησαν το 1983 με τα γυρίσματα της διπλωματικής μου ταινίας που ήταν αφιερωμένη στον ποιητή Παύλο Λιασιδή. Η γνωριμία με τον μεγάλο αυτό ποιητή του τόπου μας έμελλε να επηρεάσει, τουλάχιστον μέχρι σήμερα, την πορεία μου στο ντοκιμαντέρ. Από τη σειρά «Κύπριοι ζωγράφοι» που έγινε το 1994-95 μέχρι το αφιέρωμα στον Κώστα Αργυρού (1997) και από τις «Ρίζες του κρασιού» (2001) μέχρι το «Ανασκάπτοντας τη Σαλαμίνα της Κύπρου 1952-1974, 34 χρόνια μετά» (2009) όλες οι δουλειές μου είναι ανθρωποκεντρικές. Πώς θα ήταν αλήθεια π.χ. «Το ψωμί των Κυπρίων», «Ο τελευταίος μαντηλάρης της Κύπρου», «Οι Υφάντρες της Κύπρου» αν απουσίαζαν οι μαρτυρίες του κόσμου;

Born in Nicosia in 1955. Studied in Germany Film and TV Direction . During his studies he worked as an assistant Director at a production of a German Television. From 1991 - 2002 he worked at LOGOS Tv Channel and later at Mega TV Channel. He directed over 35 documentaries in collaboration with the Cultural Services of the Ministry of Education and Culture, the Greek Television, the Anastasios G Leventis Foundation the Cyprus Tourism Organization, CyBC etc. In 2002 he established his own Production Company, Anadysis Films Ltd.

It all started in 1983 during the shooting of my graduating film, dedicated to the poet Pavlos Liasides. Getting to know this great Cypriot poet was to influence my –thus far- course in documentary film making. From the series "Cypriot Painters" which took place in 1994-95 until the tribute to Costas Argyrou (1997) and from "The Roots of Wine" (2001) up to "Excavating Salamina of Cyprus 1952-74" (2009), all have been anthropocentric. I wonder what the documentary films "The Bread of Cypriots", "The last kerchief-maker of Cyprus" or "The weavers of Cyprus" would have been like, if the testimonials were absent.

Masterclass 28 03 09 / 20:00

Ο Γιώργος Αυγερόπουλος και ο Εξάντας/ Yiorgos Avgeropoulos and Exandas

Ο Γιώργος Αυγερινόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Έχει καλύψει γεγονότα μεγάλου ενδιαφέροντος και σημασίας, δουλεύοντας ως δημοσιογράφος στους σημαντικότερους τηλεοπτικούς σταθμούς στην Ελλάδα. Ως πολεμικός ανταποκριτής για πολλά χρόνια, έχει ταξιδέψει εκτενώς στην Βοσνία, Κροατία, Ιράκ, Αφγανιστάν, Κόσοβο και Παλαιστίνη. Έχει ακόμα κάνει απευθείας ανταποκρίσεις από κρίσιμα σημεία σε στιγμές που έχουν ταρακουνήσει τον κόσμο, όπως την επανάσταση στην Αλβανία, τους σεισμούς στην Τουρκία και Ιράκ, και τη βύθιση του πλοίου Estonia. Από το 2000 έχει γίνει η κινητήριος δύναμη και ο διευθυντής του Εξάντα, μιας σειράς ντοκιμαντέρ που μεταδίδονται από την ΕΡΤ και έχει κερδίσει διάφορα εθνικά και διεθνή βραβεία.

Για 9η συνεχής χρονιά, η σειρά ντοκιμαντέρ Εξάντας παρουσιάζει θέματα που αφορούν τους σκεπτόμενους και ενεργούς πολίτες του σύγχρονου «παγκοσμιοποιημένου» κόσμου. Από το Τόκιο στην Αργεντινή, από το Αφγανιστάν στην Κολομβία, από τη Νότιο Αφρική στο Ιράκ και από την Καμπότζη ως την Αϊτή, η κατανόηση του «άλλου», του «ξένου» και του «μακρινού», αποτελεί για τον Εξάντα το κλειδί για την κατανόηση του «δικού μας», του ελληνικού, του κοντινού και εφήμερου... Διαρκές στοίχημα του Εξάντα είναι να μιλάει απλά και με σαφήνεια για όσα παρουσιάζονται στην επικαιρότητα αποσπασματικά και συνήθως σβήνουν τόσο ξαφνικά όσο εμφανίστηκαν. Μια «απλή ανθρώπινη ιστορία» αποτελεί συχνά το κέντρο ενός συγκλονιστικού και ίσως επικίνδυνου ή απρόσιτου θέματος. Αλλά και την αφορμή για να ξετυλιχτεί το κουβάρι μιας μεγάλης κρίσης, ενός κοινωνικού προβλήματος, μιας αιματηρής αντιπαράθεσης. Με γραφή κινηματογραφική που αντιβαίνει στους τηλεοπτικούς κανόνες και ένα καλά δομημένο σενάριο, η ιστορία συνήθως αφήνεται να ξετυλιχτεί μόνη της. Και να δημιουργήσει μια ταινία καταγραφής του παρόντος που πρωταγωνιστές της είναι οι καθημερινοί άνθρωποι. Ψυχή του Εξάντα δεν είναι άλλος από τον μάχιμο δημοσιογράφο και ντοκιμαντερίστα Γιώργο Αυγερόπουλο.

Yiorgos Avgeropoulos was born in Athens in 1971. Covering news stories of great interest and importance, he has worked as a journalist for most of the major Greek TV channels. Working as a war correspondent for many years he has traveled extensively in Bosnia, Croatia, Iraq, Afghanistan, Kosovo and Palestine. He has also reported live from hot spots covering events that shook the world, such as the revolution in Albania, the earthquakes in Turkey and Iran and the shipwreck of the ship Estonia. Since 2000 he has been the creative force and the director of Exandas, a documentary series that is broadcasted on National Greek Television (NET) and has won several national and international awards.

For the 9th consecutive year, the Exandas documentary series presents topics that concern thinking and active citizens of the modern "globalized" world. From Tokyo to Argentina, from Afghanistan to Colombia, from South Africa to Iraq, and from Cambodia to Tahiti, the ability to understand the "other", the "foreign" and the "distant" has been for Exandas the key towards understanding "the self", the Greek, the familiar and ephemeral. It is a constant bet for Exandas to speak with simplicity and clarity about current events that appear in the foreground in snatches and usually fade out as quickly as they came about. A "simple human story" is often the center of a shocking and perhaps dangerous or inaccessible topic of investigation. It can also act as the beginning of the thread that leads to a major crisis, a social problem or a bloody dispute. With cinematographic filming that sometimes beaks the rules of television and a well-structured script, the story is usually allowed to unravel itself. Thus it creates a film which registers the present, starring everyday people. The soul of Exandas is none other than the journalist and documentary film maker Yiorgos Avgeropoulos, who will be attending the Festival for a special Masterclass.

Φοιτητικές Ταινίες 26 03 09 / 15:30

Student Films

Η συμμετοχή των νέων και ειδικότερα των μαθητών και των φοιτητών σε τέτοιου είδους γεγονότα που έχουν άμεση σχέση με τον σύγχρονο κόσμο και τη σύγχρονη τέχνη είναι σημαντική για πολλούς λόγους, κυρίως όμως γιατί τους δίνει τη δυνατότητα να ακουστούν και να μας μιλήσουν για το πώς αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα και ποια πραγματικότητα αντιλαμβάνονται. Το είδος του ντοκιμαντέρ είναι ιδανικό για την ανάπτυξη ενός τέτοιου διαλόγου και ειδικότερα του κινηματογραφικού ντοκιμαντέρ όπου κτίζεται μια δημιουργική αντίληψη της πραγματικότητας η οποία δύναται να προσφέρει πιο ξεκάθαρα και πιο έντονα μηνύματα για τον κόσμο στον οποίο ζούμε. Το νεοσύστατο Φοιτητικό Τμήμα επιχειρεί να γίνει μια δημιουργική πλατφόρμα όπου διάφορα ενδιαφέροντα και σοβαρά ζητήματα θα βγαίνουν στην επιφάνεια μέσα από μια φρέσκια ματιά που έχει τη δύναμη να μας προβληματίσει όσον αφορά την κινηματογραφική φόρμα και τη σύγχρονη κοινωνία. Τέλος, ελπίζουμε ότι αυτή η προσπάθεια θα ενθαρρύνει τους νέους δημιουργούς και τους νέους θεατές να ενδιαφερθούν περισσότερο για το ντοκιμαντέρ και γενικότερα για τον κινηματογράφο ως τέχνη και ως ακαδημαϊκή σπουδή.

Δρ Κώστας Κωνσταντινίδης
Τμήμα Επικοινωνιών
Πανεπιστήμιο Λευκωσίας

Τίτλος/Title: **Cyprus Experience**
Σκηνοθεσία - Μοντάζ/Directed and Edited by
Javier Martinez, University of Nicosia
Διάρκεια/Run Time: 7'
Έτος Παραγωγής/Production Year: 2008

Τίτλος/Title: **Life**
Σκηνοθεσία - Μοντάζ/Directed and Edited by
Κωνσταντίνος Αλουπός/Konstantinos Aloupos, University of Nicosia
Διάρκεια/Run Time: 3'
Έτος Παραγωγής/Production Year: 2007

Τίτλος/Title: **Shoes**
Σκηνοθεσία - Μοντάζ/Directed and Edited by
Μαρία Χατζηθωμά/Maria Hadjithoma, University of Nicosia
Διάρκεια/Run Time: 8'
Έτος Παραγωγής/Production Year: 2008

The participation of the younger generation and especially the students in such events that are relevant to contemporary art and in effect contemporary society is essential for many reasons, but the main reason is because the voice of young people can be heard. They can speak to us about what they perceive as reality and what kind of "realities" or truths they perceive and they are imposed on them. Documentary is the ideal medium to develop such a dialogue, specifically film documentary, where a more creative perception of reality can be shaped that can be more powerful and intense. The Student Film Section attempts to establish a platform from which interesting and serious issues can be launched through the eyes of a younger generation of aspiring filmmakers. Finally, we hope that this new addition to the festival will encourage young filmmakers and young viewers to learn more about documentary and cinema in general as an art form and as an academic study.

Dr. Costas Constandinides
Department of Communications
University of Nicosia

Τίτλος/Title: **Hidden in the Sand**
Σκηνοθεσία - Μοντάζ/Directed and Edited by
Βάσια Μακρίδη/Vasia Markides
School of the Museum of Fine Arts (Tufts University)
Διάρκεια/Run Time: 37'
Έτος Παραγωγής/Production Year: 2008

Τίτλος/Title: Τούμπα η Ιστορία του γηπέδου του ΠΑΟΚ
Σκηνοθεσία - Μοντάζ/Directed and Edited by
Δανάη Μικέλλη/Danae Mikelli
Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Σχολή Καλών Τεχνών
Τμήμα Κινηματογράφου/University of Aristotelion, Thessaloniki
Fine Art School, Cinema department
Διάρκεια/Run Time: 30'
Έτος Παραγωγής/Production Year: 2008-09

**Η δημιουργική πτυχή και η οργάνωση
ενός ντοκιμαντέρ**
Creative and organizational procedures
for realizing a Documentary

27 03 09 / 18:00

Παραγωγή-Σκηνοθεσία/ Producer-Director:
Άννα Τσιάρτα/Anna Tsiarta
Διεύθυνση Φωτογραφίας/Director of Photography:
Χάρης Χαραλάμπους/Harris Charalambous
Μοντάζ/Editor: **Sara Maamouri**
Μουσική/Film Composer: **Μιχάλης Χρυσάνθου/
Michalis Chrysanthou**

www.metamorfosisfilm.com

Φτιάχνοντας ένα ντοκιμαντέρ με ανθρωπιστικό θέμα

Making a human rights documentary

Το καλοκαίρι του 2007 στην Κύπρο σημαδεύτηκε από ένα ιστορικό γεγονός: για πρώτη φορά μετά τα τραγικά γεγονότα του 1963-1964 και του 1974 επιστρέφονται λείψανα των αγνοουμένων στις οικογένειές τους. Επτά χαρακτήρες, συγγενείς αγνοουμένων, ξεδιπλώνουν τις ιστορίες τους: ιστορίες πόνου, ατέλειωτων ερωτηματικών, απόγνωσης, ελπίδας και αλλαγής. Ιστορίες που θα μπορούσαν να μεταμορφώσουν αυτούς που τις αφηγούνται, αλλά και τις κοινωνίες που τους περιβάλλουν.

Μέσα από τις εμπειρίες της δημιουργίας του πρώτου της μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ με τίτλο Μεταμόρφωση, η Άννα Τσιάρτα μιλά για τη δημιουργική και οργανωτική διαδικασία από τη στιγμή που συνέβαλε την ιδέα μέχρι την υλοποίηση της ταινίας.

Εξετάζοντας τα διλήμματα και τις δυσκολίες που αντιμετώπισαν οι δημιουργοί του ντοκιμαντέρ στην προσπάθεια υλοποίησής του, καλείται το κοινό σε μια ανοικτή συζήτηση σχετικά με το θέμα και το είδος του. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης θα προβληθούν αποσπάσματα από το ντοκιμαντέρ, το οποίο βρίσκεται τώρα στο στάδιο της μεταπαραγωγής.

The summer of 2007 in Cyprus was marked by a historical event. For the first time since the tragic war and conflicts of 1963-64 and 1974, the Committee on Missing Persons begins to return the remains of missing persons to their families. Seven main characters, Greek and Turkish Cypriots, relatives of the missing, unfold their stories; stories of pain, of endless whys, of despair, of hope and of change. Stories that could transform the ones who tell them and the societies that surround them. Through the experiences from making her first feature documentary, entitled Metamorfosis, Anna Tsiarta discusses the creative and organizational procedures from the moment of conceiving the idea to realizing it. By looking into the dilemmas and the difficulties the filmmakers faced, the audience is invited to an open discussion around the theme and genre of the film. Footage from the documentary—now in the stage of post production—will be screened during the discussion.

Masterclass 26 03 09 / 18:00

Jonathan Bignell

Ο Jonathan Bignell είναι κοσμήτορας της Σχολής Τεχνών, Αγγλικών Σπουδών και Design στο Πανεπιστήμιο του Reading. Είναι διευθυντής του Κέντρου Τηλεοπτικών Σπουδών και το ακαδημαϊκό συγγραφικό του έργο επικεντρώνεται στην ιστορία της τηλεόρασης και στις μεθοδολογίες ανάλυσης κινηματογραφικών ταινιών και τηλεοπτικών προγραμμάτων. Αυτή την περίοδο συμμετέχει ως συντονιστής σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα που αφορά το δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ και το θέατρο που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα (Acting with Facts). Το πρόγραμμα εξετάζει μεθόδους υποκριτικής που εφαρμόζονται σε αυτά τα είδη. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα επεκτείνονται και στο έργο του Samuel Beckett, είναι μέλος του διεθνούς ιδρύματος Beckett και προϊστάται του ερευνητικού προγράμματος 'Beckett and the Phenomenology of Doodles'. Είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής των ακόλουθων ακαδημαϊκών περιοδικών: Journal of Science Fiction Film and Television, New Review of Film and Television Studies, Critical Studies in Television, Symbolism, και επιμελείται τη σειρά εκδόσεων με τίτλο 'The Television Series' από το Manchester University Press.

Η παρουσίαση εξετάζει τα προβλήματα μεθοδολογίας που προκύπτουν από μια συζήτηση που αφορά την υποκριτική τέχνη στο βρετανικό και αμερικανικό δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ από την περίοδο του 1990 μέχρι σήμερα. Δίδεται έμφαση στο γεγονός ότι τα πρόσωπα που απεικονίζονται πρέπει να εξετάζονται σε σχέση με τους αναπαραστατικούς κώδικες άλλων μέσων και σε σχέση με την παράδοση μεθόδων υποκριτικής που υπάρχουν στο θέατρο, την τηλεόραση και τον κινηματογράφο που καθορίζουν μια αντίληψη περί 'ρεαλιστικής' απεικόνισης χαρακτήρων. Η ανακοίνωση σχολιάζει αυτά τα ζητήματα στο πλαίσιο της πολυμορφίας χαρακτηριστικών που υπάρχουν στο ντοκιμαντέρ και στη μυθοπλασία, τα οποία στην περίπτωση του δραματοποιημένου ντοκιμαντέρ συνδυάζονται και διαμορφώνουν ένα υβριδικό είδος.

Jonathan Bignell is Head of the School of Arts, English & Communication Design at the University of Reading, UK. He is the Director of the Centre for Television Drama Studies and his published work is primarily on television history and the methodologies of television and film analysis. He has also published on comparative histories of television, especially the different ways that television developed in the UK, continental Europe and in the USA. He is currently working on television docudrama, and is one of the managers of the 'Acting with Facts' project studying performance in television and theatre docudrama. He has a long-standing interest in Samuel Beckett's writing, is a Trustee of the Beckett International Foundation, and is the principal investigator for the 'Beckett and the Phenomenology of Doodles' research project. He is a member of the editorial boards of the Journal of Science Fiction Film and Television, New Review of Film and Television Studies, Critical Studies in Television, Symbolism, and is General Editor of 'The Television Series' for Manchester University Press.

This talk analyses the methodological problems of discussing performance in British and US television docudrama since 1990. It argues that the persona portrayed needs to be understood in relation to other media representations and the tradition of performance modes in theatre, TV and film that specify what 'realistic' portrayal might mean. These issues are considered in relation to the divergent conventions of documentary and dramatic fiction, blended in the hybrid genre of docudrama.

Συζητώντας/Discussing 28 03 09 / 17:00

Το Ντοκιμαντέρ στην Εκπαίδευση/Documentary Films and education

Συζήτηση με λειτουργούς του Υ.Π.Π. και του Π.Ι.Κ.

Αναστασία Οικονόμου, Προϊσταμένη Τομέα Εκπαιδευτικής Τεχνολογίας Π.Ι.Κ., **Γιώργος Κούμouρος**, Σκηνοθέτης-Λειτουργός Π.Ι.Κ., **Σπύρος Αντωνέλλος**, Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης, Υ.Π.Π., **Αντρη Χατζηγεωργίου**, Επιθεωρήτρια Μέσης Εκπαίδευσης, Υ.Π.Π./ Discussion with Ministry of Education Culture, and Pedagogical Institute of Cyprus officials

Anastasia Economou, Supervisor of Educational Technology PIC, **Giorgos Koumouros**, Director - Official PIC, **Spyros Andonellos**, Inspector of High School Education, MOEC **Andri Hadjigeorgiou**, Inspector of High School Education, MOEC

Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου παρουσιάζει αποσπάσματα των εκπαιδευτικών ντοκιμαντέρ που δημιουργεί για να εξυπηρετούν το αναλυτικό πρόγραμμα διδασκαλίας στα σχολεία.

Τα ντοκιμαντέρ αυτά αποτελούν πηγή πληροφοριών και έμπνευσης και για το ευρύτερο κοινό. Η παρουσίασή τους στο πλαίσιο του φεστιβάλ προσκαλεί σε μια ανοιχτή συζήτηση γύρω από τον ορισμό και το ρόλο του ντοκιμαντέρ στην εκπαίδευση.

The Pedagogical Institute of Cyprus presents excerpts from the educational documentary films created to support the teaching curriculum in schools. These documentary films are a source of information and inspiration for the broader public. Their presentation in the context of the Festival initiates an open discussion around the definition and the role of documentary films in the educational process.

Εργαστήρι συγγραφής Δραματοποιημένου Ντοκιμαντέρ Docudrama writing workshop / Rooftop Theatre Group

Παρασκευή, 27 Μαρτίου, 16:00 - 19:00 / Σάββατο, 28 Μαρτίου, 10:00 - 13:00

Friday, March 27th, 16:00 - 19:00 / Saturday, March 28th, 10:00 - 13:00

ΜΥΛΟΙ Καϊμακλίου

Στα πλαίσια του δίημερου εργαστηρίου, το Rooftop Theatre Group θα επικεντρωθεί σε ένα πραγματικό γεγονός από τη σύγχρονη Κυπριακή πραγματικότητα και θα καθοδηγήσει τους συμμετέχοντες στη δημιουργία θεατρικού κειμένου που να βασίζεται στα γεγονότα αυτά. Στόχος αποτελεί η προσφορά των πρακτικών γνώσεων των μεθόδων συγγραφής του docudrama, καθώς και μια γενικότερη κατανόηση της προοπτικής και των τρόπων παρουσίασης μιας ιστορίας.

Το Rooftop Theatre Group εξειδικεύεται στα εργαστήρια ανάπτυξης θεατρικού κειμένου, καθώς και άλλες εναλλακτικές μεθόδους παραγωγής θεατρικού κειμένου βασισμένο σε πραγματικά γεγονότα.

In a two-day workshop, the Rooftop Theatre Group will focus on an actual event from current affairs on the island and guide the participants through a process of creating an original dramatic text, based on those events. The aim of the workshop is to offer the practical know-how of docudrama writing methods and the broad perspective of seeing and telling a story in different ways.

